Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 14ης Νοεμβρίου 2012 *

«Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις που εκδίδονται κατά τον επιτόπιο έλεγχο — Ενδιάμεσα μέτρα — Απαράδεκτο — Απόφαση διατάσσουσα επιτόπιο έλεγχο — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Προστασία της ιδιωτικής ζωής — Αρκούντως σοβαρές ενδείξεις — Δικαστικός έλεγχος»

Στην υπόθεση T-135/09,

Nexans France SAS, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία),

Nexans SA, με έδρα το Παρίσι,

εκπροσωπούμενες από τον M. Powell, solicitor, τον J.-P. Tran Thiet, δικηγόρο, και την G. Forwood, barrister,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης αρχικώς από τους X. Lewis και N. von Lingen, στη συνέχεια, από τους N. von Lingen και V. Di Bucci,

καθής,

με αντικείμενο, πρώτον, αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2009) 92/1 της Επιτροπής, της 9ης Ιανουαρίου 2009, με την οποία διατάσσεται η διενέργεια επιτόπιου ελέγχου στις Nexans SA και στη θυγατρική της Nexans France SAS, δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002 για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1) (υπόθεση COMP/39.610), δεύτερον, αίτημα να κρίνει το Γενικό Δικαστήριο παράνομη την απόφαση που έλαβε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια του επιτόπιου ελέγχου να λάβει αντίγραφα ορισμένων ψηφιακών αρχείων προκειμένου να τα εξετάσει στα γραφεία της, τρίτον, αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να εξετάσει εργαζόμενο της Nexans France κατά τον επιτόπιο έλεγχο και, τέταρτον, αίτημα να διατάξει το Γενικό Δικαστήριο ορισμένα μέτρα έναντι της Επιτροπής,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Truchot, πρόεδρο, M. E. Martins Ribeiro και H. Kanninen (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: J. Weychert, υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 19ης Οκτωβρίου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Οι προσφεύγουσες Nexans SA και η εξ ολοκλήρου ανήκουσα σε αυτή θυγατρική της Nexans France SAS είναι γαλλικές εταιρίες που δραστηριοποιούνται στον κλάδο των ηλεκτρικών καλωδίων.

2 Με την απόφαση C(2009) 92/1, της 9ης Ιανουαρίου 2009, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέταξε τη διενέργεια ελέγχου στη Nexans, καθώς και σε όλες τις επιχειρήσεις που αυτή ελέγχει ευθέως ή εμμέσως, περιλαμβανομένης της Nexans France, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1) (στο εξής: απόφαση περί διενέργειας ελέγχου).

3 Το άρθρο 1 της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου έχει ως εξής:

«Με την παρούσα αποφασίζεται η διενέργεια επιτόπιου ελέγχου στη Nexans […], καθώς και σε όλες οι επιχειρήσεις τις οποίες αυτή ελέγχει ευθέως ή εμμέσως, περιλαμβανομένης της Nexans France […], σχετικά με ενδεχόμενη συμμετοχή της (τους) σε συμφωνίες και/ή πρακτικές που θίγουν τον ανταγωνισμό, κατά παράβαση του άρθρο 81 [ΕΚ …], με αντικείμενο την πώληση ηλεκτρικών καλωδίων και συναφών υλικών, όπως, μεταξύ άλλων, υποβρύχιων ηλεκτρικών καλωδίων υψηλής τάσης και, σε ορισμένες περιπτώσεις, υπόγειων ηλεκτρικών καλωδίων υψηλής τάσης, περιλαμβανομένης της συντονισμένης υποβολής προσφορών σε διαγωνισμούς για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων, την κατανομή πελατών, καθώς και την παράνομη ανταλλαγή ευαίσθητων από εμπορική άποψη πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με την πώληση των προϊόντων αυτών.

Ο έλεγχος θα διενεργηθεί σε όλες τις εγκαταστάσεις της εν λόγω επιχειρήσεως […]

Η Nexans […], καθώς και όλες οι επιχειρήσεις τις οποίες αυτή ελέγχει ευθέως ή εμμέσως, περιλαμβανομένης της Nexans France, παρέχουν στους υπαλλήλους της Επιτροπής και στα πρόσωπα που αυτή έχει εξουσιοδοτήσει να διενεργήσουν τον έλεγχο, καθώς και στους υπαλλήλους και στα πρόσωπα που έχουν εξουσιοδοτηθεί από την αρμόδια για τον ανταγωνισμό αρχή του κράτους μέλους να τους επικουρήσουν προς τούτο, πρόσβαση σε όλους τους χώρους και μέσα μεταφοράς κατά τις συνήθεις ώρες εργασίας. Θέτει στη διάθεση των ελεγκτών τα βιβλία καθώς και οποιοδήποτε επαγγελματικό έγγραφο οποιασδήποτε μορφής, εφόσον οι υπάλληλοι και τα λοιπά εξουσιοδοτημένα πρόσωπα το ζητήσουν, και τους παρέχει τη δυνατότητα να τα εξετάσουν επιτόπου ή να λάβουν υπό οποιαδήποτε μορφή αντίγραφο ή απόσπασμα των εν λόγω βιβλίων και εγγράφων. Επιτρέπει τη σφράγιση οποιουδήποτε επαγγελματικού χώρου, βιβλίου και εγγράφου καθ' όλη τη διάρκεια του ελέγχου και για όσο διάστημα απαιτείται προς τούτο. Παρέχει αμέσως επιτόπου προφορικές διευκρινίσεις σχετικά με το αντικείμενο και τον σκοπό του ελέγχου, εφόσον υποβληθεί τέτοιο αίτημα από τους υπαλλήλους ή τα εξουσιοδοτημένα πρόσωπα και επιτρέπει σε κάθε εκπρόσωπό της ή μέλος του προσωπικού της να παρέχει τέτοιες διευκρινίσεις. Επιτρέπει την καταγραφή των διευκρινίσεων αυτών σε οποιοδήποτε μέσο.»

4 Στο άρθρο 2 της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου η Επιτροπή διευκρινίζει ότι ο έλεγχος μπορεί να αρχίσει στις 28 Ιανουαρίου 2009. Στο άρθρο 3 της εν λόγω αποφάσεως αναφέρεται ότι η απόφαση κοινοποιείται στην αποδέκτρια επιχείρηση αμέσως πριν τη διενέργεια του ελέγχου.

5 Η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου αιτιολογείται ως εξής:

«Σύμφωνα με πληροφορίες που περιήλθαν στην Επιτροπή, οι προμηθευτές ηλεκτρικών καλωδίων, περιλαμβανομένων των επιχειρήσεων στις οποίες απευθύνεται η παρούσα, μετέχουν ή μετείχαν σε συμφωνίες και/ή εναρμονισμένες πρακτικές σχετικά με την πώληση ηλεκτρικών καλωδίων και συναφών υλικών, όπως, μεταξύ άλλων, υποβρύχιων ηλεκτρικών καλωδίων υψηλής τάσης και, σε ορισμένες περιπτώσεις, υπόγειων ηλεκτρικών καλωδίων υψηλής τάσης, περιλαμβανομένης της συντονισμένης υποβολής προσφορών σε διαγωνισμούς με αντικείμενο τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων, την κατανομή πελατών, καθώς και την παράνομη ανταλλαγή ευαίσθητων από εμπορική άποψη πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με την πώληση των προϊόντων αυτών.

[…]

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που περιήλθαν στην Επιτροπή, οι εν λόγω συμφωνίες και/ή εναρμονισμένες πρακτικές[…], οι οποίες τέθηκαν σε εφαρμογή το αργότερο το 2001, εξακολουθούν να υφίστανται.. Πρόκειται κατά πάσα πιθανότητα για συμφωνίες και πρακτικές παγκόσμιας κλίμακας.

Εφόσον οι εκτιμήσεις αυτές ευσταθούν, οι προαναφερθείσες συμφωνίες και/ή εναρμονισμένες πρακτικές συνιστούν πολύ σοβαρές παραβάσεις του άρθρου 81 [ΕΚ].

Προκειμένου η Επιτροπή να διαπιστώσει όλα τα περιστατικά σχετικά με τις συμφωνίες και τις εναρμονισμένες πρακτικές, καθώς και το πλαίσιο στο οποίο αυτές λειτουργούν, είναι απαραίτητη η διενέργεια επιτόπιων ελέγχων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20 του κανονισμού […] 1/2003.

[…]»

6 Την Τετάρτη 28 Ιανουαρίου 2009 ελεγκτές της Επιτροπής (στο εξής: ελεγκτές), συνοδευόμενοι από εκπροσώπους της Autorité de la concurrence (αρμόδιας για τον ανταγωνισμό αρχής, Γαλλία), μετέβησαν στους χώρους της Nexans France, για να διενεργήσουν επιτόπιο έλεγχο δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 (στο εξής: έλεγχος). Η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου κοινοποιήθηκε στην επιχείρηση, η οποία παραχώρησε στους ελεγκτές αίθουσα συναντήσεων. Σε όλες τις ενέργειες στο πλαίσιο του ελέγχου παρίστατο δικηγόρος εξουσιοδοτημένος από τις προσφεύγουσες.

7 Οι ελεγκτές ζήτησαν να εξετάσουν τα έγγραφα και τους υπολογιστές ορισμένων εργαζομένων της Nexans France, ήτοι των A ([*εμπιστευτικό*][1] — τμήμα «Υψηλή Τάση»), B ([*εμπιστευτικό*] — τμήμα «Υψηλή Τάση») και C ([*εμπιστευτικό*] του εμπορικού τμήματος «Επίγεια Υψηλή Τάση»). Οι ελεγκτές ενημερώθηκαν ότι ο C απουσιάζει σε ταξίδι και έχει μαζί του τον υπολογιστή του, και ότι επρόκειτο να επιστρέψει την Παρασκευή 30 Ιανουαρίου 2009.

8 Οι ελεγκτές εξέτασαν καταρχάς έγγραφα στα γραφεία των A, B και C, καθώς και στο γραφείο των βοηθών τους. Εν συνεχεία, έλαβαν ακριβή αντίγραφα των σκληρών δίσκων των υπολογιστών των A, B και D ([*εμπιστευτικό*] — τμήμα «Υψηλή Τάση»). Για να είναι δυνατή η αναζήτηση βάσει λέξεων-κλειδιών στα στοιχεία των υπολογιστών αυτών, οι ελεγκτές χρησιμοποίησαν λογισμικό το οποίο ταξινόμησε τα στοιχεία αυτά κατά τη διάρκεια της νύχτας.

9 Τη δεύτερη ημέρα του επιτόπιου ελέγχου, την Πέμπτη 29 Ιανουαρίου 2009, οι ελεγκτές εξέτασαν διάφορα έγγραφα που βρέθηκαν στα γραφεία των C και E ([*εμπιστευτικό*] — τμήμα «Υψηλή Τάση»), καθώς και ηλεκτρονικές επιστολές των A, B και E και τα ακριβή αντίγραφα των σκληρών δίσκων των υπολογιστών των A, B και D.

1 — Απόρρητα στοιχεία που παραλείπονται.

10 Ο Β ενημέρωσε τους ελεγκτές ότι επρόκειτο να συναντήσει τον C το βράδυ της 29ης Ιουνίου 2009. Πρότεινε να φέρει αυτός τον υπολογιστή του C στα γραφεία της Nexans France το πρωί της επομένης, πράγμα που έπραξε.

11 Την τρίτη ημέρα του επιτόπιου ελέγχου, την Παρασκευή 30 Ιανουαρίου 2009, οι ελεγκτές γνωστοποίησαν στις προσφεύγουσες ότι σκοπεύουν να ζητήσουν διευκρινίσεις από τον C σχετικά με ορισμένα έγγραφα, ιδίως ορισμένες ηλεκτρονικές επιστολές τις οποίες εντόπισαν κυρίως στον υπολογιστή του Α και των οποίων αποστολέας ή παραλήπτης, άμεσος ή διά κοινοποιήσεως, ήταν ο C. Το απόγευμα ο C, συνοδευόμενος από δύο δικηγόρους των προσφευγουσών, απάντησε στις ερωτήσεις των ελεγκτών. Οι ερωτήσεις αυτές, καθώς και οι απαντήσεις καταγράφηκαν σε παράρτημα των πρακτικών του επιτόπιου ελέγχου, το οποίο υπογράφηκε από τους εκπροσώπους των προσφευγουσών.

12 Την Παρασκευή 30 Ιανουαρίου 2009 οι ελεγκτές εξέτασαν επίσης το περιεχόμενο του σκληρού δίσκου του υπολογιστή του C και ανέκτησαν διάφορα αρχεία, έγγραφα και ηλεκτρονικές επιστολές, τα οποία θεώρησαν σχετικά με τον έλεγχο και τα οποία είχαν σβηστεί κατά το διάστημα από την έναρξη του ελέγχου έως τις 30 Ιανουαρίου 2009. Ανέγραψαν δύο σύνολα ηλεκτρονικών επιστολών σε δύο ηλεκτρονικά υποθέματα εγγραφής δεδομένων (στο εξής: SIED). Αντέγραψαν επίσης ορισμένες ηλεκτρονικές επιστολές που εντόπισαν στον υπολογιστή του Α σε δύο SIED. Τα τέσσερα αυτά SIED τοποθετήθηκαν σε φακέλους, οι οποίοι σφραγίστηκαν και επί των οποίων υπέγραψε εκπρόσωπος των προσφευγουσών. Οι ελεγκτές αποφάσισαν να μεταφέρουν τους φακέλους αυτούς στα γραφεία της Επιτροπής στις Βρυξέλλες (Βέλγιο). Ο υπολογιστής του C, καθώς και ένα SIED που βρέθηκε στο γραφείο του τοποθετήθηκαν σε ερμάριο, το οποίο σφραγίστηκε από τους ελεγκτές. Εν συνεχεία, διαγράφηκαν τα δεδομένα από τους σκληρούς δίσκους των υπολογιστών της Επιτροπής που χρησιμοποιήθηκαν κατά τις έρευνες. Τέλος, οι ελεγκτές ενημέρωσαν τις προσφεύγουσες ότι θα τους γνωστοποιήσουν την ημερομηνία κατά την οποία θα συνεχιστεί ο επιτόπιος έλεγχος. Οι προσφεύγουσες ανέφεραν ότι είναι προτιμότερο η εξέταση του σκληρού δίσκου του υπολογιστή του C να πραγματοποιηθεί στις εγκαταστάσεις της Nexans France και όχι στα γραφεία της Επιτροπής.

13 Οι ελεγκτές επανήλθαν στα γραφεία της Nexans France την Τρίτη 3 Φεβρουαρίου 2009. Άνοιξαν το σφραγισμένο ερμάριο όπου είχαν τοποθετήσει το SIED που είχε βρεθεί στο γραφείο του C, καθώς και ο υπολογιστής του. Εξέτασαν επιτόπου το SIED, εκτύπωσαν και κράτησαν δύο έγγραφα από αυτό και το επέστρεψαν στους εκπροσώπους των προσφευγουσών. Εν συνεχεία, πραγματοποίησαν τρία ακριβή αντίγραφα του σκληρού δίσκου του υπολογιστή του C σε τρία SIED. Οι ελεγκτές παρέδωσαν ένα από τα τρία SIED στους εκπροσώπους των προσφευγουσών κατόπιν αιτήματός τους και τοποθέτησαν τα δύο άλλα σε σφραγισμένους φακέλους τους οποίους μετέφεραν στις Βρυξέλλες, παρά την εκ μέρους των προσφευγουσών αμφισβήτηση της νομιμότητας της διαδικασίας αυτής. Οι ελεγκτές ανέφεραν ότι οι σφραγισμένοι φάκελοι θα ανοιχθούν μόνο στα γραφεία της Επιτροπής παρουσία εκπροσώπων των προσφευγουσών.

14 Στις 2 Μαρτίου 2009 οι φάκελοι που περιείχαν τα SIED και είχαν σφραγισθεί στα γραφεία της Nexans France ανοίχθηκαν στα γραφεία της Επιτροπής παρουσία των δικηγόρων των προσφευγουσών. Εξετάστηκαν τα έγγραφα τα οποία περιείχαν τα SIED και οι ελεγκτές εκτύπωσαν αυτά που θεώρησαν σημαντικά για την έρευνα. Δεύτερο εκτυπωμένο αντίγραφο, καθώς και κατάλογος των εγγράφων αυτών παραδόθηκαν στους δικηγόρους των προσφευγουσών. Η διαδικασία αυτή ολοκληρώθηκε στις 11 Μαρτίου 2009. Το γραφείο εντός του οποίου εξετάστηκαν τα έγγραφα και τα SIED σφραγιζόταν στο τέλος κάθε εργάσιμης ημέρας και άνοιγε εκ νέου την επομένη, πάντοτε παρουσία των δικηγόρων των προσφευγουσών.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

15 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του τότε Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 7 Απριλίου 2009 οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.

16 Η σύνθεση των τμημάτων του νυν Γενικού Δικαστηρίου μεταβλήθηκε και ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο όγδοο τμήμα στο οποίο ανατέθηκε ως εκ τούτου η υπό κρίση υπόθεση.

17 Με έγγραφο της 14ης Ιανουαρίου 2011 οι προσφεύγουσες ζήτησαν να προστεθούν στη δικογραφία δύο αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, οι οποίες εκδόθηκαν μετά την κατάθεση του υπομνήματος απαντήσεως και ήταν σημαντικές όσον αφορά την εξέταση του παραδεκτού της προσφυγής (ΕΔΔΑ, αποφάσεις της 21ης Δεκεμβρίου 2010, Primagaz κατά Γαλλίας, προσφυγή αριθ. 29613/08, και Société Canal Plus κατά Γαλλίας, προσφυγή αριθ. 29408/08), πράγμα που έγινε δεκτό με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Ιανουαρίου 2011. Το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των αποφάσεων αυτών, πράγμα που η Επιτροπή έπραξε εμπρόθεσμα.

18 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Στις 20 Σεπτεμβρίου 2011 το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, έθεσε στην Επιτροπή έγγραφες ερωτήσεις και της ζήτησε να προσκομίσει αντίγραφο ενός εγγράφου της Επιτροπής, το οποίο αναφέρουν οι προσφεύγουσες στα δικόγραφά τους, με τίτλο «Επεξηγηματικό σημείωμα σχετικά με την έγκριση της διενέργειας επιτόπιου ελέγχου προς εκτέλεση αποφάσεως ληφθείσας δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003». Η Επιτροπή ανταποκρίθηκε εμπρόθεσμα στο αίτημα αυτό.

19 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις παρατηρήσεις τους με τις αγορεύσεις τους και με τις απαντήσεις τους στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 19ης Οκτωβρίου 2011. Στο τέλος της επ' ακροατηρίου συζητήσεως το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να μην περατώσει την προφορική διαδικασία.

20 Με έγγραφο της 25ης Οκτωβρίου 2011 οι προσφεύγουσες υπέβαλαν στο Γενικό Δικαστήριο διευκρινίσεις σχετικά με τις παρατηρήσεις που είχαν αναπτύξει κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε το έγγραφο αυτό στη δικογραφία με απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2011 και ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει συναφώς τις παρατηρήσεις της, πράγμα που αυτή έπραξε εμπρόθεσμα.

21 Με διάταξη της 21ης Δεκεμβρίου 2011 το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο των μέτρων διεξαγωγής αποδείξεων του άρθρου 65 του Κανονισμού Διαδικασίας, διέταξε την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα και καθόρισε τον τρόπο εξετάσεώς τους από τις προσφεύγουσες. Η Επιτροπή συμμορφώθηκε με το εν λόγω μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων εμπροθέσμως.

22 Στις 21 Δεκεμβρίου 2011 το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, έθεσε έγγραφο ερώτημα στην Επιτροπή και την κάλεσε να υποβάλει μεταφράσεις, στη γλώσσα διαδικασίας, ορισμένων αποσπασμάτων από δύο έγγραφα που η Επιτροπή είχε προηγουμένως προσκομίσει. Η Επιτροπή συμμορφώθηκε εμπρόθεσμα στο αίτημα αυτό.

23 Στις 24 Ιανουαρίου 2012 οι προσφεύγουσες εξέτασαν τα προαναφερθέντα στη σκέψη 21 έγγραφα στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου. Στις 2 Μαρτίου 2012 υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί των εγγράφων αυτών. Στις 26 Μαρτίου 2012 η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των παρατηρήσεων των προσφευγουσών.

24 Η προφορική διαδικασία περατώθηκε στις 23 Απριλίου 2012. Με διάταξη της 1ης Οκτωβρίου 2012 αποφασίστηκε η επανεκκίνηση της προφορικής διαδικασίας. Στις 2 Οκτωβρίου 2012, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο έθεσε έγγραφο ερώτημα στην Επιτροπή, στο οποίο αυτή απάντησε εμπρόθεσμα. Η προφορική διαδικασία περατώθηκε εν συνεχεία στις 22 Οκτωβρίου 2012.

25 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση περί διενέργειας ελέγχου,

— να κρίνει παράνομη την απόφαση της Επιτροπής να κατασχέσει αντίγραφα ορισμένων ψηφιακών αρχείων και του σκληρού δίσκου του υπολογιστή του C, προκειμένου να τα εξετάσει στα γραφεία της στις Βρυξέλλες σε μεταγενέστερο χρόνο,

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής να εξετάσει τον C,

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να επιστρέψει στη Nexans France κάθε έγγραφο ή αποδεικτικό στοιχείο που ενδεχομένως περιήλθαν σε αυτή κατ' εφαρμογήν των ως άνω αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένων, ενδεικτικά, των εγγράφων που δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο του ελέγχου, των εγγράφων σχετικά με έργα ηλεκτρικών καλωδίων εκτός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), των εγγράφων που κατασχέθηκαν παρατύπως και μεταφέρθηκαν στις Βρυξέλλες, καθώς και την έκθεση που συντάχθηκε βάσει της εξετάσεως του C,

— να απαγορεύσει στην Επιτροπή να χρησιμοποιήσει, στο πλαίσιο διαδικασίας παραβάσεως των κανόνων ανταγωνισμού, κάθε έγγραφο ή αποδεικτικό στοιχείο που ενδεχομένως απέκτησε κατ' εφαρμογήν των αποφάσεων των οποίων ζητείται η ακύρωση,

— να απαγορεύσει στην Επιτροπή να διαβιβάσει τα ως άνω έγγραφα ή αποδεικτικά στοιχεία (ή συναγόμενες αποδείξεις ή στοιχεία που βασίζονται σε αυτά) σε άλλες αρμόδιες για τον ανταγωνισμό αρχές,

— να διατάξει κάθε άλλο αναγκαίο κατά νόμο μέτρο,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

26 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει απαράδεκτη τη νομική γνωμοδότηση που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες συνημμένη στο υπόμνημα απαντήσεως, προς στήριξη των επιχειρημάτων τους επί του παραδεκτού ορισμένων αιτημάτων τους,

— να απορρίψει το δεύτερο, το τρίτο, το τέταρτο, το πέμπτο, το έκτο και το έβδομο αίτημα των προσφευγουσών ως απαράδεκτα,

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη,

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

27 Τα τρία πρώτα αιτήματα των προσφευγουσών αποτελούν αιτήματα ακυρώσεως πράξεων που εξέδωσε η Επιτροπή ενόψει ή κατά τη διάρκεια του επιτόπιου ελέγχου.

28 Η πρώτη από τις τρεις αυτές πράξεις, τις οποίες αμφισβητούν οι προσφεύγουσες, είναι η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου. Η δεύτερη και η τρίτη πράξη (στο εξής: επίμαχες πράξεις) εκδόθηκαν από τους ελεγκτές κατά τον επιτόπιο έλεγχο. Πρόκειται, αντιστοίχως, για την απόφαση να ληφθούν ακριβή αντίγραφα διαφόρων ψηφιακών αρχείων και του σκληρού δίσκου του υπολογιστή του C, προκειμένου αυτά να εξεταστούν σε μεταγενέστερο χρόνο στα γραφεία της Επιτροπής, καθώς και για την απόφαση εξετάσεως του C.

29 Με το τέταρτο, το πέμπτο, το έκτο και το έβδομο αίτημά τους οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να επιβάλει ορισμένες υποχρεώσεις στην Επιτροπή.

30 Όσον αφορά το παραδεκτό, η Επιτροπή διατείνεται, καταρχάς, ότι οι επίμαχες πράξεις δεν μπορούν να προσβληθούν με προσφυγή και, συνεπώς, τα αιτήματα των προσφευγουσών περί ακυρώσεως των πράξεων αυτών είναι απαράδεκτα. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι απαράδεκτα είναι και τα αιτήματα με τα οποία οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να της απευθύνει διαταγές. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να κρίνει απαράδεκτη τη νομική γνωμοδότηση που οι προσφεύγουσες προσκόμισαν συνημμένη στο υπόμνημα απαντήσεως (στο εξής: επίμαχη γνωμοδότηση), προς στήριξη των επιχειρημάτων τους σχετικά με το παραδεκτό των αιτημάτων ακυρώσεως των επίμαχων πράξεων.

31 Επί της ουσίας, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι αιτιάσεις που προέβαλαν οι προσφεύγουσες προς στήριξη των αιτημάτων τους ακυρώσεως είναι απορριπτέες.

32 Πρέπει να εξεταστεί, πρώτον, το αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου, του οποίου το παραδεκτό αμφισβητείται, εν συνεχεία το παραδεκτό της επίμαχης γνωμοδοτήσεως και των αιτημάτων ακυρώσεως των επίμαχων πράξεων, και, τέλος, τα αιτήματα με τα οποία ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει τη λήψη μέτρων κατά της Επιτροπής.

1. *Επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου*

33 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, κατ' ουσίαν, ένα μόνο λόγο ακυρώσεως προς στήριξη του αιτήματός τους περί ακυρώσεως της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου, σχετικά με παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 και προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, και συγκεκριμένα των δικαιωμάτων άμυνας, του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, του δικαιώματος μη αυτοενοχοποιήσεως, του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος σεβασμού του ιδιωτικού βίου. Ο συγκεκριμένος λόγος διαιρείται σε δύο σκέλη, σχετικά, αφενός, με το γεγονός ότι η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου αφορά υπερβολικά μεγάλο αριθμό προϊόντων, χωρίς να τα προσδιορίζει με σαφήνεια, και, αφετέρου, το υπερβολικά ευρύ γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης αποφάσεως.

Επί του πρώτου σκέλους, σχετικά με το γεγονός ότι η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου αφορά υπερβολικά μεγάλο αριθμό προϊόντων, χωρίς να τα προσδιορίζει με σαφήνεια

34 Τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο του συγκεκριμένου σκέλους έχουν την έννοια ότι, με την απόφαση περί διενέργειας ελέγχου, η Επιτροπή δεν οριοθέτησε επαρκώς το αντικείμενο και τον σκοπό του επιτόπιου ελέγχου. Προβάλλουν, συναφώς, δύο αιτιάσεις.

35 Με την πρώτη, οι προσφεύγουσες προσάπτουν κατ' ουσίαν στην Επιτροπή ότι η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου δεν είναι σαφής όσον αφορά τα προϊόντα που αφορά. Λόγω της ασάφειας αυτής, οι προσφεύγουσες δεν ήταν σε θέση να ασκήσουν τα δικαιώματά τους άμυνας και να προσδιορίσουν τα ευρισκόμενα στην κατοχή της Nexans France έγγραφα, τα οποία η Επιτροπή μπορούσε να εξετάσει και να λάβει αντίγραφά τους, και ως προς τα οποία οι προσφεύγουσες δεν έπρεπε να υποστούν τέτοια παρέμβαση στη σφαίρα της ιδιωτικής τους δραστηριότητας. Η Επιτροπή προέβη έτσι σε «εξερεύνηση», αναζητώντας στις εγκαταστάσεις της επιχειρήσεως αυτής έγγραφα και στοιχεία

προς εντοπισμό τυχόν παραβάσεων των κανόνων του ανταγωνισμού στο πλαίσιο όλων των δραστηριοτήτων των προσφευγουσών και όχι μόνο στο πλαίσιο του κλάδου που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας.

36 Με τη δεύτερη αιτίασή τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή διέθετε τεκμηριωμένα στοιχεία, που να δικαιολογούν υποψίες περί υπάρξεως παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού μόνο στον κλάδο των υποβρύχιων καλωδίων υψηλής τάσης, πράγμα που επιβεβαιώνεται από τη συμπεριφορά των ελεγκτών κατά τη διάρκεια του επιτόπιου ελέγχου, καθώς και από το ανακοινωθέν Τύπου της Επιτροπής.

37 Προς εξέταση των δύο αιτιάσεων των προσφευγουσών, πρέπει, καταρχάς, να υπομνηστούν ορισμένες αρχές που διέπουν, αφενός, τα στοιχεία τα οποία πρέπει απαραιτήτως να περιλαμβάνουν οι αποφάσεις με τις οποίες η Επιτροπή διατάσσει τη διενέργεια επιτόπιου ελέγχου δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 και, αφετέρου, τον έλεγχο που μπορεί να ασκήσει ο δικαστής της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά το αν είναι δικαιολογημένη η διενέργεια επιτόπιου ελέγχου.

Εισαγωγικές παρατηρήσεις

38 Το άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 ορίζει ποια είναι τα ουσιώδη στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνει η απόφαση με την οποία η Επιτροπή διατάσσει τη διενέργεια ελέγχου. Η διάταξη αυτή έχει ως εξής:

«Οι επιχειρήσεις και οι ενώσεις επιχειρήσεων οφείλουν να υποβάλλονται στους ελέγχους που η Επιτροπή έχει διατάξει με απόφασή της. Στην απόφαση προσδιορίζονται το αντικείμενο και ο σκοπός του ελέγχου, καθορίζεται η ημερομηνία έναρξής του και μνημονεύονται οι κυρώσεις που προβλέπονται από τα άρθρα 23 και 24, καθώς και το δικαίωμα να ζητηθεί η εξέταση της απόφασης από το Δικαστήριο […]».

39 Η υποχρέωση της Επιτροπής να προσδιορίζει το αντικείμενο και τον σκοπό του ελέγχου αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση προκειμένου, αφενός, να εμφαίνονται οι λόγοι που δικαιολογούν τη σχεδιαζόμενη παρέμβαση στο εσωτερικό των οικείων επιχειρήσεων, ώστε αυτές να είναι σε θέση να αντιληφθούν την έκταση του καθήκοντος συνεργασίας που υπέχουν, και, αφετέρου, να προστατευθούν τα δικαιώματά τους άμυνας (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Οκτωβρίου 1989, 97/87 έως 99/87, Dow Chemical Ibérica κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 3165, σκέψη 26).

40 Όσον αφορά το αν η σχεδιαζόμενη παρέμβαση και το περιεχόμενο του καθήκοντος συνεργασίας που υπέχουν οι επιχειρήσεις είναι δικαιολογημένα, επισημαίνεται ότι η ανάγκη προστασίας έναντι παρεμβάσεων της δημόσιας αρχής στη σφαίρα της ιδιωτικής δραστηριότητας ενός προσώπου, είτε φυσικού είτε νομικού, που είναι αυθαίρετες ή δυσανάλογα επαχθείς συνιστά γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 2002, C-94/00, Roquette Frères, Συλλογή 2002, σ. I-9011, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η αρχή καθιερώνεται με το άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που διακηρύχθηκε στη Νίκαια στις 7 Δεκεμβρίου 2000 (ΕΕ C 364, σ. 1), κατά το οποίο «[κ]άθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στο σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του και των επικοινωνιών του».

41 Όσον αφορά την προστασία των δικαιωμάτων άμυνας των επιχειρήσεων, πρώτον, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή οφείλει να σέβεται τα δικαιώματα αυτά τόσο κατά τις διοικητικές διαδικασίες που ενδέχεται να καταλήξουν σε επιβολή κυρώσεων όσο και στο πλαίσιο διαδικασιών προηγούμενης έρευνας, καθώς πρέπει να αποφεύγεται η ανεπανόρθωτη προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας στο πλαίσιο διαδικασιών προηγούμενης έρευνας, μεταξύ των οποίων ειδικότερα οι έλεγχοι, οι οποίες μπορεί να έχουν

καθοριστική σημασία για τη στοιχειοθέτηση του παράνομου χαρακτήρα ενεργειών των επιχειρήσεων που ενδεχομένως θεμελιώνουν ευθύνη τους (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, 46/87 και 227/88, Hoechst κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 2859, σκέψη 15).

42 Περαιτέρω, δεδομένου ότι η υποχρέωση της Επιτροπής να προσδιορίζει το αντικείμενο και τον σκοπό του επιτόπιου ελέγχου αποτελεί θεμελιώδη εγγύηση των δικαιωμάτων άμυνας των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, η σημασία της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως των αποφάσεων περί διενεργείας ελέγχου δεν περιορίζεται από στοιχεία σχετικά με την αποτελεσματικότητα της έρευνας. Συναφώς, διευκρινίζεται ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται μεν να γνωστοποιεί στον αποδέκτη μιας αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου όλα τα στοιχεία που διαθέτει σχετικά με τις πιθανολογούμενες παραβάσεις ούτε να προβαίνει σε ακριβή νομικό χαρακτηρισμό των παραβάσεων αυτών, οφείλει, όμως, να προσδιορίζει σαφώς τις ενδείξεις που σκοπεύει να εξετάσει (απόφαση Dow Chemical Ibérica κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 39 ανωτέρω, σκέψη 45).

43 Ο δικαστής της Ένωσης ενδέχεται να προβεί σε έλεγχο αποφάσεως εκδοθείσας δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η απόφαση αυτή δεν είναι αυθαίρετη, δηλαδή ότι δεν εκδόθηκε χωρίς να υπάρχει κανένα στοιχείο ικανό να δικαιολογήσει τον διαταχθέντα έλεγχο. Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι οι διενεργούμενοι από την Επιτροπή έλεγχοι αποσκοπούν στη συλλογή των στοιχείων που είναι απαραίτητα για την εξακρίβωση του υποστατού και της εκτάσεως ορισμένης πραγματικής και νομικής καταστάσεως, για την οποία η Επιτροπή διαθέτει ήδη πληροφορίες. Στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού, ο δικαστής της Ένωσης πρέπει να βεβαιωθεί ότι υφίστανται αρκούντως σοβαρές ενδείξεις βάσει των οποίων δημιουργούνται υπόνοιες ότι η οικεία επιχείρηση παρέβη τους κανόνες του ανταγωνισμού (βλ. απόφαση Roquette Frères, σκέψη 40 ανωτέρω, σκέψεις 54 και 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

44 Βάσει των προεκτεθέντων πρέπει να εφαρμοστεί η νομολογία των δικαστηρίων της Ένωσης, κατά την οποία, αφενός, η αιτιολογία αποφάσεως περί διενεργείας ελέγχου δεν είναι απαραίτητο να περιλαμβάνει ακριβή οριοθέτηση της οικείας αγοράς, εφόσον η απόφαση περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία που επισημάνθηκαν στη σκέψη 38 ανωτέρω (απόφαση Dow Chemical Ibérica κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 39 ανωτέρω, σκέψη 46), και, αφετέρου, η Επιτροπή υποχρεούται, πάντως, να περιλαμβάνει στην απόφαση αυτή περιγραφή των ουσιωδών χαρακτηριστικών της εικαζόμενης παραβάσεως, παρέχοντας, μεταξύ άλλων, ενδείξεις όσον αφορά τη φερόμενη ως οικεία αγορά (απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 2007, T-340/04, France Télécom κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-573, σκέψη 52).

45 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή, μολονότι δεν είναι υποχρεωμένη, κατά το στάδιο του επιτόπιου ελέγχου, να οριοθετήσει επακριβώς την αγορά την οποία αφορά η έρευνά της, εντούτοις οφείλει να διευκρινίσει επαρκώς τους κλάδους που καλύπτει η εικαζόμενη παράβαση, ως προς την οποία διεξάγεται η έρευνα, προκειμένου η μεν εμπλεκόμενη επιχείρηση να μπορεί να περιορίσει τη συνεργασία της μόνο στους κλάδους ως προς τους οποίους η Επιτροπή διαθέτει αρκούντως σοβαρές ενδείξεις, ικανές να στοιχειοθετήσουν υπόνοιες για παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού και δυνάμενες να δικαιολογήσουν παρέμβαση στη σφαίρα της ιδιωτικής δραστηριότητας της επιχειρήσεως αυτής, ο δε δικαστής της Ένωσης να μπορεί να ελέγξει ενδεχομένως αν οι ενδείξεις αυτές είναι επαρκείς για τη διενέργεια ελέγχου.

Επί της πρώτης αιτιάσεως, σχετικά με ασάφεια της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου όσον αφορά τον προσδιορισμό των προϊόντων ως προς τα οποία διεξάγεται η έρευνα

46 Όπως προαναφέρθηκε στις σκέψεις 3 και 5 ανωτέρω, η Επιτροπή επισήμανε στην απόφαση περί διενέργειας ελέγχου ότι αντικείμενο της έρευνας είναι η «πώληση ηλεκτρικών καλωδίων και συναφών υλικών, όπως, μεταξύ άλλων, υποβρύχιων ηλεκτρικών καλωδίων υψηλής τάσης και, σε ορισμένες περιπτώσεις, υπόγειων ηλεκτρικών καλωδίων υψηλής τάσης».

47 Στο υπόμνημα αντικρούσεως και στο υπόμνημα ανταπαντήσεως η Επιτροπή αναφέρει, έστω εμμέσως, ότι η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου δεν αφορά όλα τα είδη ηλεκτρικών καλωδίων και συναφών υλικών. Συγκεκριμένα, προβάλλει ότι η αιτιολόγηση της αποφάσεως αυτής, «και ειδικότερα η περιγραφή των συγκεκριμένων προϊόντων που καλύπτονται από τον γενικό όρο "ηλεκτρικά καλώδια", παρέχει στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να αντιληφθούν ευχερώς ότι ο επιτόπιος έλεγχος δεν αφορά οποιαδήποτε ηλεκτρικά καλώδια, αλλά μόνον αυτά που παρατίθεται ενδεικτικά στην απόφαση [περί διενέργειας επιτόπιου ελέγχου]».

48 Επομένως, κατά την Επιτροπή, η έρευνά της έχει ως αντικείμενο τα «καλώδια που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ηλεκτρικού ρεύματος π.χ. από τους σταθμούς παραγωγής έως τους υποσταθμούς ή για τη διασύνδεση δικτύων μεταφοράς ηλεκτρισμού», καθώς οι τύποι ηλεκτρικών καλωδίων που αναφέρονται ρητώς στην απόφαση περί διενέργειας ελέγχου αποτελούν χαρακτηριστικά παραδείγματα της κατηγορίας αυτής, όπως προκύπτει με επαρκή σαφήνεια από το γράμμα και από το πλαίσιο της αποφάσεως αυτής.

49 Ωστόσο, το αντικείμενο της έρευνας, όπως καθορίζεται με την απόφαση περί διενέργειας ελέγχου, δεν μπορεί να ερμηνευθεί όπως προτείνει η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως και το υπόμνημα ανταπαντήσεως.

50 Συγκεκριμένα, η αιτιολογία της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου αφορά προδήλως το σύνολο των ηλεκτρικών καλωδίων. Η φράση «περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων», καθώς και η φράση «και, σε ορισμένες περιπτώσεις», τις οποίες χρησιμοποιεί η Επιτροπή για την οριοθέτηση του αντικειμένου της έρευνας, εμφαίνουν ότι τα υποβρύχια καλώδια υψηλής τάσης και τα υπόγεια καλώδια υψηλής τάσης αναφέρονται από την Επιτροπή ως παραδείγματα και μόνο μιας ευρύτερης σειράς προϊόντων, η οποία μπορεί να περιλαμβάνει όλους τους τύπους ηλεκτρικών καλωδίων, καθώς και κάθε υλικό συναφές με τη χρήση ή την εγκατάσταση των καλωδίων αυτών.

51 Εξάλλου, με την απάντησή της στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, καθώς και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η Επιτροπή τόνισε, αντιθέτως προς ό,τι προβάλλει με το υπόμνημα αντικρούσεως και το υπόμνημα ανταπαντήσεως, ότι η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου αφορούσε όλα τα ηλεκτρικά καλώδια και όχι μόνον τα ηλεκτρικά καλώδια που αναφέρονται ενδεικτικά στην απόφαση αυτή.

52 Όπως τονίζουν οι προσφεύγουσες, η φράση «ηλεκτρικά καλώδια» μπορεί να αντιστοιχεί σε οποιοδήποτε καλώδιο χρησιμοποιείται για τη μεταφορά του ηλεκτρικού ρεύματος. Εξάλλου, με την απόφαση περί διενέργειας ελέγχου δεν διευκρινίζεται ποια προϊόντα περιλαμβάνονται στην κατηγορία «συναφή υλικά». Η απόφαση αυτή αφορά, επομένως, πολύ μεγάλο αριθμό προϊόντων. Όπως προβάλλουν οι προσφεύγουσες, η γενική κατηγορία «ηλεκτρικά καλώδια» μπορεί να περιλαμβάνει προϊόντα πολύ διαφορετικά μεταξύ τους, όπως τηλεφωνικά σύρματα, ηλεκτρικά καλώδια υψηλής τάσης, καλώδια οικιακής κατανομής ηλεκτρικού ρεύματος ή η καλωδίωση των οικιακών ηλεκτρικών συσκευών. Εξάλλου, στη γενική κατηγορία των συναφών με τα ηλεκτρικά καλώδια υλικών μπορεί να εμπίπτουν προϊόντα όπως οι μετασχηματιστές, οι διακόπτες ή οι μετρητές. Όπως επισημαίνουν περαιτέρω οι προσφεύγουσες, η αιτιολογία της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου θα μπορούσε να καλύπτει το σύνολο των δραστηριοτήτων μιας επιχειρήσεως που κατασκευάζει ηλεκτρικά καλώδια, ακόμη και αν οι δραστηριότητες αυτές εμπίπτουν σε κλάδους πολύ διαφορετικούς μεταξύ τους.

53 Τονίζεται, πάντως, ότι, αντιθέτως προς ό,τι προβάλλουν οι προσφεύγουσες, η Επιτροπή, ορίζοντας ότι η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου αφορά όλα τα ηλεκτρικά καλώδια και όλα τα συναφή υλικά, εκπλήρωσε την υποχρέωση περιορισμού του αντικειμένου της έρευνάς της.

54 Συγκεκριμένα, η διατύπωση του άρθρου 1 και του αιτιολογικού της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου, μολονότι θα μπορούσε να είναι σαφέστερη, εντούτοις παρέχει στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να αντιληφθούν το εύρος της υποχρεώσεώς τους συνεργασίας. Οι προσφεύγουσες ήταν σε θέση να αντιληφθούν ότι η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου δεν εξαιρεί τα λοιπά είδη

ηλεκτρικών καλωδίων, πέραν αυτών που ρητώς αναφέρονται, και ότι ήταν καταρχήν υποχρεωμένες να παράσχουν στην Επιτροπή όποιο στοιχείο αυτή ζητούσε σχετικά με όλα τα ηλεκτρικά καλώδια και όλα τα προϊόντα που συνήθως πωλούνται με αυτά ή που προορίζονται για συμπληρωματική προς αυτά χρήση. Από το γράμμα της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου οι προσφεύγουσες μπορούσαν να συναγάγουν ότι ενδέχεται να υποστούν κυρώσεις, δυνάμει του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, αν δεν επιτρέψουν στην Επιτροπή να λάβει ή να τους ζητήσει έγγραφα σχετικά με τα προϊόντα αυτά.

55 Με την απόφαση περί διενέργειας ελέγχου οριοθετείται επίσης το αντικείμενο της έρευνας, ως προς το οποίο το Γενικό Δικαστήριο δύναται να ελέγξει αν η Επιτροπή διέθετε, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως αυτής, αρκούντως σοβαρές ενδείξεις, ικανές να στοιχειοθετήσουν υπόνοιες για παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού και δυνάμενες να δικαιολογήσουν παρέμβαση στη σφαίρα της ιδιωτικής δραστηριότητας των προσφευγουσών όσον αφορά το σύνολο των δραστηριοτήτων της.

56 Ο τρόπος με τον οποίο οριοθετήθηκαν, με την απόφαση περί διενέργειας ελέγχου, τα προϊόντα ως προς τα οποία διενεργείται η έρευνα δεν επιδέχεται αμφισβήτηση, παρά τα υποστηριζόμενα από τις προσφεύγουσες, δεδομένου ότι, σε αποφάσεις που εξέδωσε πριν την απόφαση περί διενέργειας ελέγχου, και ιδίως στην απόφασή της της 19ης Ιουλίου 2000, με την οποία μια συγκέντρωση κηρύσσεται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της [Συμφωνίας για τον ΕΟΧ] (Υπόθεση COMP/M.1882 — Pirelli/BICC) (ΕΕ 2003, L 70, σ. 35), η Επιτροπή διαχώρισε τα προϊόντα ως προς τα οποία διενήργησε έρευνα σε πλείονες αγορές, και συγκεκριμένα στην αγορά των καλωδίων πολύ υψηλής και υψηλής τάσης, αφενός, και την αγορά των καλωδίων χαμηλής και μέσης τάσης, αφετέρου. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να προσδιορίσει επακριβώς τις αγορές τις οποίες αφορούσε η συγκέντρωση που αποτελούσε αντικείμενο αποφάσεως εκδοθείσας δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 395, σ. 1), ως ίσχυε κατά τον χρόνο εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως, διότι, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει αν η συγκέντρωση δημιουργεί ή ενισχύει δεσπόζουσα θέση, με αποτέλεσμα να παρακωλύεται σε μεγάλο βαθμό ο ουσιαστικός ανταγωνισμός στην κοινή αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της. Αντιθέτως, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 44 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν υποχρεούται, στο πλαίσιο αποφάσεως εκδοθείσας δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, να οριοθετεί επακριβώς την αγορά που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας.

57 Εξάλλου, μπορεί να γίνει δεκτό ότι μία και μόνη παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού ή ορισμένες συνδεδεμένες παραβιάσεις μπορούν να έχουν συνέπειες σε διαφορετικές αγορές προϊόντων και να αποτελέσουν, τουλάχιστον κατά το στάδιο της εκδόσεως αποφάσεως του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, αντικείμενο ενιαίας έρευνας της Επιτροπής.

58 Τέλος, για να διαπιστωθεί αν οι ελεγκτές όντως προέβησαν σε «εξερεύνηση» στις εγκαταστάσεις της Nexans France, όπως διατείνονται οι προσφεύγουσες, πρέπει να εξεταστεί αν η Επιτροπή διέθετε κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου επαρκείς ενδείξεις που να δικαιολογούν παρέμβαση στη σφαίρα της ιδιωτικής δραστηριότητας των προσφευγουσών όσον αφορά το σύνολο των ηλεκτρικών καλωδίων, ζήτημα που εξετάζεται στο πλαίσιο της δεύτερης αιτιάσεως.

59 Επομένως, η πρώτη αιτίαση είναι απορριπτέα.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως, ότι η Επιτροπή διέθετε αρκούντως σοβαρές ενδείξεις που να δικαιολογούν υπόνοιες ότι συντρέχει παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού μόνο στον κλάδο των υποβρύχιων καλωδίων υψηλής τάσης

60 Κατά τις προσφεύγουσες, οι πληροφορίες που διέθετε η Επιτροπή αφορούσαν μόνο ενδεχόμενη παράβαση στον κλάδο των υποβρύχιων καλωδίων. Η θέση αυτή επιβεβαιώνεται, αφενός, από το γεγονός ότι, κατά τον επιτόπιο έλεγχο στις εγκαταστάσεις της Nexans France στις 28 Ιανουαρίου

2009, ζήτησε να συναντήσει ορισμένους εργαζομένους της Nexans France που εργάζονται στον συγκεκριμένο κλάδο και, αφετέρου, από το περιεχόμενο ανακοινωθέντος Τύπου που εξέδωσε η Επιτροπή μετά τον έλεγχο. Ωστόσο, η Επιτροπή, μολονότι διέθετε συγκεκριμένες πληροφορίες, εντούτοις διεύρυνε υπέρμετρα το αντικείμενο και τον σκοπό του επιτόπιου ελέγχου, προβαίνοντας σε «εξερεύνηση» στις εγκαταστάσεις της επιχειρήσεως αυτής.

61 Η Επιτροπή προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι η επιχείρηση προς την οποία απευθύνεται απόφαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 υποχρεούται να συνεργάζεται με αυτήν όχι μόνον όσον αφορά το αντικείμενο του επιτόπιου ελέγχου, δηλαδή τα προϊόντα που αναφέρονται στην απόφαση, αλλά και όσον αφορά το σύνολο των δραστηριοτήτων της. Προβάλλει, ακόμη, ότι οι ενδείξεις που διέθετε ήταν αρκούντως σοβαρές ώστε να διατάξει έλεγχο σχετικά με το σύνολο των ηλεκτρικών καλωδίων και των συναφών υλικών.

62 Συναφώς, επισημαίνεται, πρώτον, ότι, όπως προβάλλει η Επιτροπή, οι εξουσίες που της έχουν παρασχεθεί όσον αφορά τη διενέργεια έρευνας θα αχρηστεύονταν αν ήταν υποχρεωμένη να ζητεί μόνο την προσκόμιση εγγράφων που θα μπορούσε προσδιορίσει επακριβώς εκ των προτέρων. Αντιθέτως, στο πλαίσιο των εξουσιών αυτών έχει την ευχέρεια να αναζητεί διάφορα στοιχεία που δεν είναι ακόμη γνωστά ή πλήρως εξακριβωμένα. Χωρίς αυτή την ευχέρεια θα ήταν αδύνατη για την Επιτροπή η συλλογή των αναγκαίων για τον έλεγχό της στοιχείων, σε περίπτωση που θα προσέκρουε στην άρνηση συνεργασίας ή ακόμα στην παρακωλυτική στάση των οικείων επιχειρήσεων (απόφαση Hoechst κατά Επιτροπής, σκέψη 41 ανωτέρω, σκέψη 27, απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Δεκεμβρίου 2003, T-59/99, Ventouris κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-5257, σκέψη 122).

63 Δεύτερον, έχοντας την ευχέρεια να αναζητεί πληροφοριακά στοιχεία που δεν είναι ακόμη γνωστά ή πλήρως εξακριβωμένα, η Επιτροπή δύναται να εξετάσει επαγγελματικής φύσεως έγγραφα της επιχειρήσεως προς την οποία απευθύνεται η απόφαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, μολονότι δεν γνωρίζει αν αυτά σχετίζονται με τις δραστηριότητες που αποτελούν αντικείμενο της αποφάσεως αυτής, προκειμένου να εξετάσει αν τούτο συμβαίνει και να εξασφαλίσει ότι η οικεία επιχείρηση δεν θα αποκρύψει από την Επιτροπή κρίσιμα για την έρευνα αποδεικτικά στοιχεία, με το πρόσχημα ότι δεν καλύπτονται από το αντικείμενό της.

64 Ωστόσο, παρά τα προεκτεθέντα, η Επιτροπή, όταν διενεργεί επιτόπιο έλεγχο στις εγκαταστάσεις επιχειρήσεως δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, υποχρεούται να περιορίζει τις έρευνες στις δραστηριότητες της επιχειρήσεως που σχετίζονται με τους κλάδους που αναφέρονται στην απόφαση περί διενέργειας ελέγχου και, συνεπώς, να μη χρησιμοποιεί στο πλαίσιο της έρευνάς της έγγραφα ή πληροφοριακά στοιχεία τα οποία δεν σχετίζονται με τις δραστηριότητες αυτές.

65 Συγκεκριμένα, χωρίς τον περιορισμό αυτό, η Επιτροπή θα μπορούσε στην πράξη, κάθε φορά που έχει την υπόνοια, βάσει ενδείξεων, ότι μια επιχείρηση έχει παραβεί τους κανόνες του ανταγωνισμού σε συγκεκριμένο κλάδο των δραστηριοτήτων της, να διενεργεί έλεγχο στο σύνολο των δραστηριοτήτων της, με απώτερο σκοπό να εντοπίσει την ύπαρξη οποιασδήποτε παραβάσεως έχει τυχόν διαπράξει η συγκεκριμένη επιχείρηση, πλην όμως αυτό δεν θα ήταν συμβατό με την προστασία της σφαίρας της ιδιωτικής δραστηριότητας των νομικών προσώπων, η οποία σε μια δημοκρατική κοινωνία αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα.

66 Περαιτέρω, η υποχρέωση της Επιτροπής να αναφέρει τον σκοπό και το αντικείμενο του επιτόπιου ελέγχου στις αποφάσεις του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 θα είχε εντελώς τυπικό χαρακτήρα, αν καθοριζόταν κατά τον τρόπο που υποστηρίζει η Επιτροπή. Τούτο θα ήταν αντίθετο προς τη νομολογία κατά την οποία σκοπός της υποχρεώσεως αυτής είναι να δίδεται στις οικείες επιχειρήσεις η δυνατότητα να αντιληφθούν την έκταση του καθήκοντος συνεργασίας που υπέχουν, δεδομένου ότι η υποχρέωση αυτή θα ίσχυε για όλες τις δραστηριότητες της οικείας επιχειρήσεως.

67 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό, εν προκειμένω, ότι η Επιτροπή, για να εκδώσει απόφαση περί διενέργειας ελέγχου, έπρεπε να διαθέτει αρκούντως σοβαρές ενδείξεις που να δικαιολογούν τη διενέργεια επιτόπιου ελέγχου στις εγκαταστάσεις των προσφευγουσών και να αφορούν το σύνολο των δραστηριοτήτων τους με αντικείμενο τα ηλεκτρικά καλώδια και τα συναφή υλικά.

68 Με την προσφυγή τους οι προσφεύγουσες παραθέτουν δύο ενδείξεις προς στήριξη της θέσεώς τους ότι η Επιτροπή διέθετε μόνο πληροφορίες σχετικά με ενδεχόμενη παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού στον κλάδο των υποβρύχιων καλωδίων υψηλής τάσης. Αφενός, προβάλλουν ότι η Επιτροπή είχε γνωστοποιήσει, με ανακοινωθέν Τύπου της 3ης Φεβρουαρίου 2009, ότι διενήργησε επιτόπιο έλεγχο μόνο στις εγκαταστάσεις των κατασκευαστών τέτοιων καλωδίων. Αφετέρου, υποστηρίζουν ότι, κατά τον επιτόπιο έλεγχο, η Επιτροπή έστρεψε το ενδιαφέρον της σε εργαζομένους της Nexans France που εργάζονται στον συγκεκριμένο κλάδο.

69 Σημειωτόν ότι την ημέρα καταθέσεως της προσφυγής στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου οι προσφεύγουσες δεν γνώριζαν τις ενδείξεις τις οποίες είχε υπόψη της η Επιτροπή κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου και στις οποίες στήριζε τις υπόνοιές της. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να τους γνωστοποιήσει τις ενδείξεις αυτές (βλ., συναφώς, απόφαση Dow Chemical Ibérica κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 39 ανωτέρω, σκέψεις 45 και 51).

70 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να απαιτηθεί από τις προσφεύγουσες να προσκομίσουν, πέραν των ενδείξεων που προαναφέρθηκαν στη σκέψη 68 ανωτέρω, αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της θέσεώς τους ότι η Επιτροπή διέθετε μόνο πληροφορίες σχετικά με ενδεχόμενη παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού στον κλάδο των υποβρύχιων καλωδίων υψηλής τάσης.

71 Συγκεκριμένα, πρακτική συνέπεια μια τέτοιας απαιτήσεως θα ήταν ότι η επιχείρηση προς την οποία απευθύνεται απόφαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 δεν είναι σε θέση να διατυπώσει τις αμφιβολίες της όσον αφορά το αν ήταν αρκούντως σαφείς οι ενδείξεις βάσει των οποίων η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση αυτή, οπότε το Γενικό Δικαστήριο δεν θα μπορούσε να ελέγξει αν η απόφαση αυτή είναι αυθαίρετη.

72 Διαπιστώνεται, συνεπώς, ότι, αν οι επιχειρήσεις προς τις οποίες απευθύνεται απόφαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 προβάλουν, όπως εν προκειμένω, στοιχεία με τα οποία αμφισβητούν τον βαθμό της σοβαρότητας των ενδείξεων βάσει των οποίων η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση αυτή, ο δικαστής Ένωσης οφείλει να εξετάσει τις ενδείξεις αυτές και τον βαθμό της σοβαρότητάς τους.

73 Με την απάντησή της στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 20ής Σεπτεμβρίου 2011 η Επιτροπή γνωστοποίησε στο Γενικό Δικαστήριο τις ενδείξεις που διέθετε πριν την έκδοση της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου, ενδείξεις οι οποίες δικαιολογούν, κατ' αυτήν, τη διενέργεια ελέγχου στις εγκαταστάσεις των προσφευγουσών όσον αφορά όλα τα είδη ηλεκτρικών καλωδίων.

74 Συναφώς, η Επιτροπή ανέφερε, πρώτον, ότι ένας ανταγωνιστής των προσφευγουσών (στο εξής: αιτούμενος την εφαρμογή μέτρων επιείκειας) την είχε ενημερώσει προφορικώς στις 21 Νοεμβρίου 2008, στο πλαίσιο του προγράμματος επιείκειας που είχε τεθεί σε εφαρμογή με την ανακοίνωση σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ C 298, σ. 17), ότι υπάρχει σύμπραξη στον κλάδο των υπόγειων και υποβρύχιων καλωδίων υψηλής τάσης, στην οποία μετείχαν και οι προσφεύγουσες (στο εξής: εικαζόμενη σύμπραξη), καθώς και ότι υπάρχει «συμφωνία [*εμπιστευτικό*] όσον αφορά τις συμβάσεις με αντικείμενο τα ηλεκτρικά καλώδια μέσης τάσης». Η δεύτερη συμφωνία, με την ονομασία [*εμπιστευτικό*], κοινοποιήθηκε στις [*εμπιστευτικό*] στην Bundeskartellamt (αρμόδια για τις συμπράξεις επιχειρήσεων ομοσπονδιακή υπηρεσία της Γερμανίας). Τέλος, η [*εμπιστευτικό*] αντικατέστησε προγενέστερη «συμφωνία [*εμπιστευτικό*]», με την ονομασία [*εμπιστευτικό*], η οποία κοινοποιήθηκε το [*εμπιστευτικό*] στην Bundeskartellamt.

75 Η Επιτροπή προσκόμισε, συνημμένο στην απάντησή της στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, αντίγραφο δύο κειμένων των ετών [*εμπιστευτικό*], καθώς και αντίγραφο του [*εμπιστευτικό*].

76 Η Επιτροπή επισήμανε, περαιτέρω, ότι ο έλεγχος δεν μπορούσε να περιοριστεί στα υποβρύχια και υπόγεια καλώδια υψηλής τάσης, διότι:

— η [*εμπιστευτικό*] αφορούσε τα ηλεκτρικά καλώδια μέσης τάσης [*εμπιστευτικό*] και η [*εμπιστευτικό*] αφορούσε τα καλώδια που χρησιμοποιούνται για τάσεις έως [*εμπιστευτικό*],

— ο αιτούμενος την εφαρμογή μέτρων επιείκειας [*εμπιστευτικό*] δεν ήταν πλέον σε θέση να εξακριβώσει [*εμπιστευτικό*] αν υπήρχε συμπαιγνία [*εμπιστευτικό*] στον κλάδο των καλωδίων μέσης τάσης,

— στο πλαίσιο προηγούμενων ερευνών της Επιτροπής στον τομέα των συγκεντρώσεων επιβεβαιώθηκε ότι δεν είναι δυνατός ο σαφής και οριστικός διαχωρισμός μεταξύ ηλεκτρικών καλωδίων υψηλής, μέσης και χαμηλής τάσης [απόφαση της Επιτροπής της 19ης Ιουλίου 2000 (υπόθεση COMP/M.1882 — Pirelli/BICC), αιτιολογικές σκέψεις 14 έως 32 (βλ. σκέψη 56 ανωτέρω), απόφαση της Επιτροπής της 5ης Ιουλίου 2005 (υπόθεση COMP/M.3836 — Goldman Sachs/Pirelli Cavi e Sistemi Energia/Pirelli Cavi e Sistemi Telecom), παράγραφοι 12 και 13, απόφαση της Επιτροπής της 6ης Ιανουαρίου 2006 (υπόθεση COMP/M.4050 — Goldman Sachs/Cinven/Ahlsell)].

77 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή συμπλήρωσε επ' αυτού την απάντησή της στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 20ής Σεπτεμβρίου 2011. Προέβαλε ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που της είχε γνωστοποιήσει στις 21 Νοεμβρίου 2008 ο αιτούμενος την εφαρμογή μέτρων επιείκειας, η εικαζόμενη σύμπραξη υπήρχε τουλάχιστον από το 2001 και οργανώθηκε κατ' επέκταση της [*εμπιστευτικό*]. Εξάλλου, ο αιτούμενος την εφαρμογή μέτρων επιείκειας την ενημέρωσε ότι δεν μπορούσε να δηλώσει με βεβαιότητα ότι η εν λόγω σύμπραξη δεν αφορούσε άλλα καλώδια, πέραν των υπόγειων και υποβρύχιων καλωδίων υψηλής τάσης, [*εμπιστευτικό*]. Υπό τις συνθήκες αυτές, είχε βάσιμες υπόνοιες ότι υπάρχει παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ όσον αφορά όλα τα ηλεκτρικά καλώδια.

78 Επίσης κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγουσες ανέφεραν ότι, μετά την κατάθεση του υπομνήματος απαντήσεως, είχαν πρόσβαση στον τηρούμενο από την Επιτροπή φάκελο της υποθέσεως, ο οποίος περιλαμβάνει [*εμπιστευτικό*], [*εμπιστευτικό*] και προφορική δήλωση του αιτούμενου την εφαρμογή μέτρων επιείκειας της 21ης Νοεμβρίου 2008, υποστήριξαν δε ότι δεν είναι βάσιμες οι υπόνοιες που είχε η Επιτροπή, βάσει των εγγράφων αυτών, ότι η εικαζόμενη σύμπραξη αφορούσε όλα τα είδη ηλεκτρικών καλωδίων. Συγκεκριμένα, αφενός, τα έγγραφα αυτά ήταν πολύ παλαιά και αφορούσαν συμφωνίες [*εμπιστευτικό*] κοινοποιηθείσες σε αρμόδια για τον ανταγωνισμό αρχή και εγκεκριμένες από αυτή. Αφετέρου, ο αιτούμενος την εφαρμογή μέτρων επιείκειας διευκρίνισε ότι δεν γνώριζε για την ύπαρξη άλλης παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού η οποία να αφορά άλλα είδη καλωδίων, πέραν των υπόγειων και υποβρύχιων καλωδίων υψηλής τάσης.

79 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι πρέπει να συμπεριληφθεί στη δικογραφία η δήλωση του αιτούμενου την εφαρμογή μέτρων επιείκειας, προκειμένου να εξεταστεί αν οι ενδείξεις που διέθετε η Επιτροπή ήταν αρκούντως σοβαρές. Όπως ανέφερε η Επιτροπή με την απάντησή της στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, της ζητήθηκε αντίγραφο της δηλώσεως αυτής στο πλαίσιο του προαναφερθέντος στη σκέψη 21 μέτρου διεξαγωγής αποδείξεων. Οι παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι διάδικοι, αφού δόθηκε στις προσφεύγουσες η δυνατότητα να εξετάσουν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου τη δήλωση αυτή, σχετικά με το αν τα στοιχεία που διέθετε η Επιτροπή είναι αρκούντως σοβαρά, δεν διαφέρουν ουσιωδώς από τις παρατηρήσεις που είχαν υποβάλει κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

80 Τέλος, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας της 21ης Δεκεμβρίου 2011, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από την Επιτροπή να προσδιορίσει σε ποια αποσπάσματα από το κείμενο της [*εμπιστευτικό*] και της [*εμπιστευτικό*], που είχε υποβάλει στο Γενικό Δικαστήριο, στήριξε τις υπόνοιές της όσον αφορά το σύνολο των ηλεκτρικών καλωδίων ενόψει της εκδόσεως της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου.

81 Τονίζεται, καταρχάς, ότι τα αποσπάσματα που προσδιόρισε η Επιτροπή, ανταποκρινόμενη στο αίτημα αυτό του Γενικού Δικαστηρίου, εξεταζόμενα υπό το πρίσμα της [*εμπιστευτικό*] και της [*εμπιστευτικό*] που περιλαμβάνονται στη δικογραφία, καθώς και των παρατηρήσεων της Επιτροπής επί των συμφωνιών αυτών, εμφαίνουν ότι [*εμπιστευτικό*] πολλοί κοινοτικοί παραγωγοί είχαν συνάψει συμφωνίες οι οποίες είχαν κοινοποιηθεί στην Bundeskartellamt και αφορούσαν την εκτός της κοινής αγοράς πώληση διαφόρων ειδών ηλεκτρικών καλωδίων υψηλής, μέσης και χαμηλής τάσης.

82 Οι συμφωνίες αυτές ήταν, [*εμπιστευτικό*].

83 Όπως ουσιαστικά προβάλλει η Επιτροπή, η [*εμπιστευτικό*] και η [*εμπιστευτικό*], οι μόνες από τις επίμαχες συμφωνίες που δεν είχαν ως αντικείμενο μόνο τα υποβρύχια ή τα υπόγεια καλώδια, προέβλεπαν [*εμπιστευτικό*]. [*εμπιστευτικό*]

84 Ωστόσο, η ύπαρξη της [*εμπιστευτικό*] και της [*εμπιστευτικό*], οι οποίες είναι συμφωνίες παλαιές, δημοσιοποιημένες και κοινοποιημένες σε αρμόδια για τον ανταγωνισμό αρχή κράτους μέλους και, κατ' αρχήν, συμβατές με τους κανόνες του ανταγωνισμού της Ένωσης, δεν αποτελεί αρκούντως σοβαρή ένδειξη περί του ότι ορισμένοι από τους συμβαλλομένους σύναψαν εκ των υστέρων με άλλους παραγωγούς μυστικές συμφωνίες αντίθετες προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, οι οποίες αφορούσαν τα ίδια προϊόντα.

85 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς ό,τι προέβαλε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν υπάρχουν στη δικογραφία στοιχεία που να καθιστούν δυνατό τον συσχετισμό της εικαζομένης συμπράξεως με την [*εμπιστευτικό*] ή την [*εμπιστευτικό*]. Επίσης, δεν προκύπτει από τα έγγραφα που η Επιτροπή προσκόμισε στο Γενικό Δικαστήριο ότι η εικαζόμενη σύμπραξη οργανώθηκε κατ' επέκταση των συμφωνιών αυτών.

86 Αντιθέτως, πρώτον, από τη δικογραφία προκύπτει [*εμπιστευτικό*].

87 Δεύτερον, [*εμπιστευτικό*] ο αιτούμενος την εφαρμογή μέτρων επιείκειας [*εμπιστευτικό*] είχε ρητώς αναφέρει στη δήλωσή του της 21ης Νοεμβρίου 2008, όπως ορθώς επισημαίνουν οι προσφεύγουσες, [*εμπιστευτικό*].

88 Τρίτον, από τη δικογραφία προκύπτει [*εμπιστευτικό*].

89 Επισημαίνεται, ακόμη, ότι στις σχετικές με τον έλεγχο των συγκεντρώσεων αποφάσεις, οι οποίες κατά την Επιτροπή εμφαίνουν ότι δεν είναι δυνατός ο σαφής διαχωρισμός των ηλεκτρικών καλωδίων ανάλογα με την τάση, περιλαμβάνεται και η απόφαση Pirelli/BICC (βλ. σκέψη 56 ανωτέρω). Ωστόσο, στην αιτιολογική σκέψη 32 της αποφάσεως αυτής η Επιτροπή αναφέρει, κατ' αντίθεση προς ό,τι υποστήριξε με την απάντησή της στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, τα εξής:

«[Η] παραγωγή και πώληση καλωδίων [...] χαμηλής και μέσης τάσης, αφενός, και υψηλής και πολύ υψηλής τάσης, αφετέρου, αποτελούν δύο χωριστές αγορές: πρώτον, δεν υπάρχει υποκατάσταση από την πλευρά της ζήτησης μεταξύ των εν λόγω προϊόντων. Δεύτερον, η μετάβαση σε υψηλότερο επίπεδο τάσης συνεπάγεται σημαντικό κόστος και χρόνο. Τρίτον, η περιορισμένη υποκατάσταση από την πλευρά της προσφοράς δεν έχει την ίδια επίπτωση με την (ανύπαρκτη) επίπτωση της υποκατάστασης από την πλευρά της ζήτησης. [...] Τέλος, η διάκριση μεταξύ χαμηλής και μέσης τάσης αφενός, και τα υψηλότερα επίπεδα τάσης (υψηλή και πολύ υψηλή) αφετέρου, είναι αναγκαία

λόγω των διαφορετικών όρων ανταγωνισμού που διέπουν την προσφορά και τη ζήτηση των προϊόντων αυτών. Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υπάρχουν αρκετές αποδείξεις για να θεωρηθεί ότι τα καλώδια υγρού πολύ υψηλής τάσης αποτελούν χωριστή αγορά προϊόντων από τα καλώδια πολύ υψηλής τάσης που κατασκευάζονται με άλλες τεχνικές [κυρίως με διέλαση δικτυωτού πολυαιθυλενίου], δεδομένου ότι όλοι οι παραγωγοί και η μεγάλη πλειονότητα πελατών στην Ευρώπη θεωρούν υποκατάστατους αυτούς τους τύπους καλωδίων.»

90 Επομένως, από την απόφαση αυτή προκύπτει ότι, πριν την έκδοση της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου η Επιτροπή, αντιθέτως προς ό,τι προέβαλε με την απάντησή της στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, είχε καταλήξει στη διαπίστωση ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των καλωδίων υψηλής, μέσης και χαμηλής τάσης.

91 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι ενδείξεις που διέθετε ήταν αρκούντως σοβαρές ώστε να διατάξει έλεγχο με αντικείμενο το σύνολο των ηλεκτρικών καλωδίων και των συναφών υλικών.

92 Η διαπίστωση αυτή, η οποία στηρίζεται αποκλειστικά στην ανάλυση των στοιχείων που η Επιτροπή διέθετε κατά την έκδοση της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου, επιβεβαιώνεται εξάλλου, αφενός, από τη θέση που διατυπώνει η ίδια η Επιτροπή, στο σημείο 36 του υπομνήματος ανταπαντήσεως, κατά την οποία οι προσφεύγουσες μπορούσαν ευχερώς να αντιληφθούν από το κείμενο της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου ότι ο επιτόπιος έλεγχος δεν αφορά «οποιαδήποτε ηλεκτρικά καλώδια», και, αφετέρου, από το γεγονός ότι η παρέμβαση της Επιτροπής κατά τον επιτόπιο έλεγχο περιορίστηκε σε έρευνες σχετικά με τα είδη ηλεκτρικών καλωδίων που αναφέρονται ενδεικτικά στην απόφαση περί διενέργειας ελέγχου.

93 Αντιθέτως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, πριν την έκδοση της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου, οι ενδείξεις που διέθετε η Επιτροπή ήταν αρκούντως σοβαρές ώστε να διατάξει τη διενέργεια ελέγχου με αντικείμενο τα υποβρύχια και τα υπόγεια καλώδια υψηλής τάσης και τα συναφή υλικά.

94 Επομένως, το συγκεκριμένο σκέλος πρέπει να γίνει δεκτό στον βαθμό που η ως άνω απόφαση αφορά και άλλα είδη ηλεκτρικών καλωδίων και συναφών υλικών, πέραν των υποβρύχιων και των υπόγειων καλωδίων υψηλής τάσης και των συναφών με αυτά υλικών. Κατά τα λοιπά το υπό κρίση σκέλος είναι απορριπτέο.

Επί του δεύτερου σκέλους, σχετικά με το υπερβολικά ευρύ γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου

95 Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η μόνη ένδειξη που περιλαμβάνει η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου σχετικά με το γεωγραφικό εύρος της έρευνας είναι ότι οι διαλαμβανόμενες στην απόφαση αυτή συμφωνίες και/ή εναρμονισμένες πρακτικές είναι «κατά πάσα πιθανότητα παγκόσμιας κλίμακας». Στην απόφαση περί διενέργειας ελέγχου δεν αναφέρεται ποια από τα ευρισκόμενα εκτός της Ένωσης έργα έχουν ενδεχομένως επηρεάσει την κοινή αγορά, δεδομένου ότι μόνο σε μια τέτοια περίπτωση θα μπορούσε το άρθρο 81 να εφαρμοστεί ως προς τα έργα αυτά. Εξάλλου, τα έργα τοποθετήσεως υποβρύχιων καλωδίων υψηλής τάσης έχουν έντονα τοπικό χαρακτήρα. Η Επιτροπή πάντως έλαβε αντίγραφα εγγράφων σχετικά με έργα στη Μέση Ανατολή ή στην Ασία. Η συμπεριφορά αυτή χαρακτηρίζεται ως «ιδιαίτερα επιζήμια», λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων αρμόδιων για τον ανταγωνισμό αρχών. Η Nexans France επιφυλάχθηκε ρητώς των δικαιωμάτων της όσον αφορά το αν τα έγγραφα αυτά εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου, πλην όμως, επειδή δεν γνώριζε το ακριβές αντικείμενο της έρευνας, δεν ήταν σε θέση να προσδιορίσει το εύρος του καθήκοντός της συνεργασίας. Τούτο συνιστά προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων των προσφευγουσών, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων άμυνας, του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, του δικαιώματος μη αυτοενοχοποιήσεως και του δικαιώματος στο τεκμήριο αθωότητας.

96 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα των προσφευγουσών.

97 Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η Επιτροπή, αναφέροντας ότι οι εικαζόμενες συμφωνίες και/ή εναρμονισμένες πρακτικές είναι «κατά πάσα πιθανότητα παγκόσμιας κλίμακας», περιγράφει εμπεριστατωμένα το εύρος της εικαζομένης συμπράξεως. Επομένως, κρίνεται επαρκής ο γεωγραφικός προσδιορισμός, με την απόφαση περί διενέργειας ελέγχου, των ενδεχόμενων παραβάσεων του δικαίου του ανταγωνισμού.

98 Ωστόσο, είναι δυνατόν τα επιχειρήματα των προσφευγουσών να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή όχι αοριστία κατά τον γεωγραφικό προσδιορισμό της εικαζομένης συμπράξεως, αλλά το γεγονός ότι συμπεριέλαβε στο πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου έγγραφα σχετικά με αγορές τοπικού χαρακτήρα, εκτός της κοινής αγοράς, χωρίς να διευκρινίσει τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι η συμπεριφορά της οικείας επιχειρήσεως στις αγορές αυτές μπορούσε να θίξει τον ανταγωνισμό στην κοινή αγορά.

99 Συναφώς, τονίζεται ότι από τον τίτλο ακόμη του κανονισμού 1/2003 γίνεται αντιληπτό ότι σκοπός των εξουσιών που παρέχονται στην Επιτροπή είναι η εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ. Οι δύο αυτές διατάξεις απαγορεύουν ορισμένες συμπεριφορές εκ μέρους των επιχειρήσεων, εφόσον αυτές ενδέχεται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και έχει ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρακώλυση, τον περιορισμό ή τη νόθευση των όρων του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς. Επομένως, η Επιτροπή μπορεί να χρησιμοποιήσει τις εξουσίες έρευνας που διαθέτει αποκλειστικά και μόνον προς εντοπισμό τέτοιων συμπεριφορών. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν μπορεί να διενεργήσει έλεγχο στις εγκαταστάσεις μιας επιχειρήσεως, αν υποπτεύεται ότι υπάρχει συμφωνία ή εναρμονισμένη πρακτική, της οποίας οι συνέπειες εκδηλώνονται σε μία ή περισσότερες αγορές, εκτός της κοινής αγοράς. Αντιθέτως, δεν απαγορεύεται να εξετάσει η Επιτροπή έγγραφα σχετικά με τις αγορές αυτές, προκειμένου να εντοπίσει συμπεριφορές δυνάμενες να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρακώλυση, τον περιορισμό ή τη νόθευση των όρων του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς.

100 Επομένως, το υπό κρίση σκέλος είναι απορριπτέο.

101 Βάσει όλων των προεκτεθέντων πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου, στον βαθμό που αφορά και άλλα είδη καλωδίων και συναφών υλικών, πέραν των υποβρύχιων και υπόγειων καλωδίων υψηλής τάσης και τα συναφή με αυτά υλικά.

2. *Επί των αιτημάτων ακυρώσεως των επίμαχων πράξεων*

Επί του παραδεκτού

Επί του παραδεκτού της συνημμένης στο υπόμνημα απαντήσεως νομικής γνωμοδοτήσεως

102 Η Επιτροπή προβάλλει ότι η νομική γνωμοδότηση που οι προσφεύγουσες προσκόμισαν συνημμένη στο υπόμνημα απαντήσεως, προς στήριξη των επιχειρημάτων τους ως προς το παραδεκτό των αιτημάτων ακυρώσεως των επίμαχων πράξεων (δεύτερο και τρίτο αίτημα), είναι απαράδεκτη. Η Επιτροπή προβάλλει δύο ενστάσεις απαραδέκτου, εκ των οποίων η πρώτη στηρίζεται, κατ' ουσίαν, σε παράβαση του άρθρου 5, παράγραφοι 3 και 7, των οδηγιών προς τον Γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2007 (ΕΕ L 232, σ. 1), και η δεύτερη στο γεγονός ότι η επίμαχη γνωμοδότηση δεν στηρίζει επιχειρήματα που προβάλλονται ρητώς με το υπόμνημα απαντήσεως και περιέχει διευκρινίσεις οι οποίες δεν επαναλαμβάνονται σε αυτό.

– Επί της πρώτης ενστάσεως απαραδέκτου, η οποία στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 5, παράγραφοι 3 και 7, των οδηγιών προς τον Γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου

103 Η Επιτροπή προβάλλει ότι το άρθρο 5, παράγραφοι 3 και 7, των οδηγιών προς τον Γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου απαγορεύει στις προσφεύγουσες να διαβιβάζουν έγγραφα της δικογραφίας σε άλλα πρόσωπα πέραν των δικηγόρων τους. Το υπόμνημα αντικρούσεως, όμως, εξετάστηκε από τους συντάκτες της επίμαχης γνωμοδοτήσεως, οι οποίοι δεν είναι δικηγόροι των προσφευγουσών.

104 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3, των οδηγιών προς τον Γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου:

«Οι εκπρόσωποι των διαδίκων σε υπόθεση φερόμενη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ή όσοι είναι δεόντως εξουσιοδοτημένοι από αυτούς μπορούν να συμβουλεύονται, στα γραφεία της γραμματείας, το πρωτότυπο του φακέλου της υποθέσεως, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικής φύσεως φακέλων που προσκομίστηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και να ζητούν αντίγραφα ή αποσπάσματα των διαδικαστικών εγγράφων και του πρωτοκόλλου.

[…]»

105 Εξάλλου, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 7, των οδηγιών προς τον Γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου:

«Ουδείς τρίτος, είτε πρόκειται για ιδιώτη είτε για δημόσιο φορέα, έχει το δικαίωμα προσβάσεως στο φάκελο της υποθέσεως ή στα διαδικαστικά έγγραφα χωρίς ρητή έγκριση του προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου ή, επί εκκρεμούς ακόμα υποθέσεως, του προέδρου του δικαστικού σχηματισμού που έχει επιληφθεί της υποθέσεως και προτού ακουστούν οι διάδικοι. Η έγκριση αυτή μπορεί να χορηγηθεί μόνον ύστερα από έγγραφη αίτηση που πρέπει να συνοδεύεται από λεπτομερή αιτιολόγηση του εννόμου συμφέροντος προς μελέτη του φακέλου.»

106 Εν προκειμένω, η επίμαχη γνωμοδότηση υπογράφεται από δύο πρόσωπα χωρίς να προσδιορίζεται το όνομά τους. Από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι τα πρόσωπα αυτά είναι δικηγόροι. Εν πάση περιπτώσει, όπως τονίζει η Επιτροπή, αφενός, οι υπογράφοντες τη γνωμοδότηση δεν συγκαταλέγονται στους δικηγόρους που εκπροσωπούν τις προσφεύγουσες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπό κρίση υπόθεση και, αφετέρου, δεν προκύπτει από τη δικογραφία ότι τα πρόσωπα αυτά έχουν δεόντως εξουσιοδοτηθεί από τους εν λόγω δικηγόρους να συμβουλευθούν τη δικογραφία. Οι συντάκτες της γνωμοδοτήσεως είχαν, πάντως, πρόσβαση στο υπόμνημα αντικρούσεως, δεδομένου ότι παραθέτουν πολλά αποσπάσματα από αυτό, πράγμα που οι προσφεύγουσες επιβεβαίωσαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

107 Ωστόσο, το γεγονός ότι οι συντάκτες της επίμαχης γνωμοδοτήσεως δεν είναι δικηγόροι των διαδίκων ή πρόσωπα εξουσιοδοτημένα από αυτούς να συμβουλευθούν τον φάκελο δεν σημαίνει ότι μπορούν να θεωρηθούν τρίτοι μη έχοντες δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφοι 3 και 7, των οδηγιών προς τον Γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου.

108 Συγκεκριμένα, οι διατάξεις αυτές, κύριος σκοπός των οποίων είναι η ρύθμιση της προσβάσεως στη δικογραφία στα γραφεία της Γραμματείας του Γενικού Δικαστηρίου, πρέπει να ερμηνεύονται τελολογικά. Αποτελούν έκφραση της γενικής αρχής της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, η οποία επιτάσσει οι διάδικοι να έχουν τη δυνατότητα να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους απαλλαγμένοι από εξωτερικές επιρροές και να έχουν πρόσβαση στα δικόγραφα των άλλων διαδίκων αποκλειστικά και μόνον προς υπεράσπιση της υποθέσεώς τους, αποκλειομένων άλλων σκοπών (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιουνίου 1998, T-174/95, Svenska Journalistförbundet κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2289, σκέψεις 135 έως 137, και διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2007, T-345/05 R, V κατά Κοινοβουλίου, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 70 και 71). Για τον λόγο αυτό το Γενικό Δικαστήριο

έκρινε ότι η δημοσιοποίηση εγγράφων της δικογραφίας από διάδικο σε τρίτα πρόσωπα όχι με σκοπό την υπεράσπισή του συνιστά καταστρατήγηση της διαδικασίας (βλ., συναφώς, απόφαση Svenska Journalistförbundet κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 139).

109 Αντιθέτως, δεν αντιβαίνει προς το άρθρο 5, παράγραφοι 3 και 7, των οδηγιών προς τον Γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου να επιτρέπει ένας διάδικος σε πραγματογνώμονα να συμβουλευθεί δικόγραφο, εφόσον τούτο διευκολύνει την κατάρτιση, από τον πραγματογνώμονα αυτόν, εγγράφου προς υπεράσπιση των συμφερόντων του, το οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας.

110 Κατόπιν των ανωτέρω, η πρώτη ένσταση απαραδέκτου της Επιτροπής κρίνεται απορριπτέα.

– Επί της δεύτερης ενστάσεως απαραδέκτου, σύμφωνα με την οποία η επίμαχη γνωμοδότηση δεν στηρίζει επιχειρήματα που προβάλλονται ρητώς με το υπόμνημα απαντήσεως και περιέχει διευκρινίσεις οι οποίες δεν περιλαμβάνονται σε αυτό

111 Η Επιτροπή προβάλλει ότι η επίμαχη γνωμοδότηση μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνον εφόσον στηρίζει επιχειρήματα που προβάλλονται ρητώς με το υπόμνημα απαντήσεως. Πάντως, η γνωμοδότηση περιλαμβάνει νομική επιχειρηματολογία επί του παραδεκτού, χωρίς να τεκμηριώνει πραγματικά ή νομικά στοιχεία που αναφέρονται ρητώς στο υπόμνημα απαντήσεως. Επιπλέον, με τη γνωμοδότηση προβάλλονται επιχειρήματα που δεν περιλαμβάνονται στο εν λόγω υπόμνημα.

112 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβληθέντων ισχυρισμών. Κατά πάγια νομολογία, για να είναι παραδεκτή μια προσφυγή πρέπει τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή στηρίχθηκε να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, πλην όμως κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το δικόγραφο της προσφυγής. Μολονότι η καθαυτό προσφυγή μπορεί να στηριχθεί και να συμπληρωθεί, ως προς ορισμένα σημεία αυτής, με παραπομπές σε συγκεκριμένα χωρία συνημμένων εγγράφων, γενική παραπομπή σε άλλα κείμενα, ακόμη και συνημμένα στην προσφυγή, δεν μπορεί να καλύψει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας, τα οποία, δυνάμει των προμνησθεισών διατάξεων, πρέπει να περιλαμβάνονται στο κείμενο της προσφυγής. Επιπλέον, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να αναζητεί και να εντοπίζει στα παραρτήματα τους ισχυρισμούς που θα μπορούσε να δεχθεί ότι αποτελούν τη βάση της προσφυγής, δεδομένου ότι τα παραρτήματα έχουν αποκλειστικώς αποδεικτικό και διευκρινιστικό χαρακτήρα (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, T-201/04, Microsoft κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-3601, σκέψη 94 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

113 Η ερμηνεία αυτή του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας ισχύει και όσον αφορά τις προϋποθέσεις του παραδεκτού του υπομνήματος απαντήσεως, σκοπός του οποίου είναι, σύμφωνα με το άρθρο 47, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, η συμπλήρωση του δικογράφου της προσφυγής (βλ. απόφαση Microsoft κατά Επιτροπής, σκέψη 112 ανωτέρω, σκέψη 95 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

114 Εν προκειμένω, στο υπόμνημα απαντήσεως απαντούν δύο μόνον αναφορές στην επίμαχη γνωμοδότηση. Καταρχάς, στο υπόμνημα απαντήσεως αναφέρεται, χωρίς περαιτέρω διευκρινίσεις, ότι το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγουν οι συντάκτες της επίμαχης γνωμοδοτήσεως, κατόπιν εξετάσεως του ζητήματος του παραδεκτού του δεύτερου και του τρίτου αιτήματος, ταυτίζεται με αυτό που διατυπώνεται με το υπόμνημα απαντήσεως, χωρίς να αναφέρεται σε ποια ακριβώς σημεία του εν λόγω παραρτήματος των δεκατριών σελίδων γίνεται λόγος. Περαιτέρω, αναφέρεται ότι η επίμαχη γνωμοδότηση στηρίζει τη θέση κατά την οποία το δικαίωμα μη αυτοενοχοποιήσεως και το δικαίωμα προστασίας έναντι αυθαίρετων παρεμβάσεων στη σφαίρα της ιδιωτικής δραστηριότητας οιουδήποτε

προσώπου συνιστούν θεμελιώδη δικαιώματα, τα οποία συγκαταλέγονται στις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου. Επομένως, η επίμαχη γνωμοδότηση πρέπει να εξεταστεί μόνο σε σχέση με την τελευταία αυτή παρατήρηση (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Μαΐου 2007, T-151/01, Duales System Deutschland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-1607, σκέψεις 78 και 81).

Επί του παραδεκτού των αιτημάτων ακυρώσεως των επίμαχων πράξεων

115 Κατά πάγια νομολογία, συνιστούν πράξεις δυνάμενες να προσβληθούν με προσφυγή ακυρώσεως, κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, τα μέτρα που αναπτύσσουν έννομα αποτελέσματα δεσμευτικά και ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική του θέση (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σκέψη 9, και του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 1992, T-10/92 έως T-12/92 και T-15/92, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2667, σκέψη 28).

116 Κατ' αρχήν, τα ενδιάμεσα μέτρα, σκοπός των οποίων είναι η προετοιμασία της τελικής αποφάσεως, δεν αποτελούν πράξεις δεκτικές προσφυγής. Εντούτοις, από τη νομολογία προκύπτει ότι οι πράξεις ή οι αποφάσεις που ελήφθησαν κατά τη διάρκεια προπαρασκευαστικής διαδικασίας, με τις οποίες περατώνεται ειδική διαδικασία διαφορετική από εκείνη η οποία έχει ως προορισμό να παράσχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να λάβει απόφαση επί της ουσίας της υποθέσεως και οι οποίες παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική του θέση, αποτελούν επίσης πράξεις δυνάμενες να προσβληθούν με προσφυγή (απόφαση IBM κατά Επιτροπής, σκέψη 115 ανωτέρω, σκέψεις 10 και 11, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2006, T-213/01 και T-214/01, Österreichische Postsparkasse και Bank für Arbeit und Wirtschaft κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-1601, σκέψη 65).

117 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα αιτήματα ακυρώσεως των επίμαχων πράξεων είναι απαράδεκτα. Οι πράξεις αυτές αποτελούν απλώς πράξεις εκτελεστικές της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου και δεν μεταβάλλουν κατά τρόπο σαφή τη νομική κατάσταση των προσφευγουσών.

118 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι οι επίμαχες πράξεις μετέβαλαν σημαντικά τη νομική κατάστασή τους και έθιξαν σοβαρά και ανεπανόρθωτα τα θεμελιώδη δικαιώματά τους σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και άμυνας. Πρόκειται, επομένως, για πράξεις δυνάμενες να προσβληθούν. Πρώτον, οι πράξεις αυτές, δεδομένου ότι δεν προβλέπονται από την απόφαση περί διενέργειας ελέγχου, δεν αποτελούν εκτελεστικά μέτρα αυτής. Δεύτερον, η μορφή του μέτρου δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά το αν παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα. Οι επίμαχες πράξεις ήταν, πάντως, δεσμευτικές για τις προσφεύγουσες, καθώς αυτές έπρεπε να συμμορφωθούν προς αυτές, ώστε να μην αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο προσαυξήσεως του προστίμου που ενδεχομένως θα τους επιβαλλόταν ή, ακόμη, και τον κίνδυνο επιβολής κυρώσεων. Πρόκειται, συνεπώς, για πράξεις όμοιες με αιτήσεις παροχής πληροφοριών του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003, οι οποίες χαρακτηρίζονται ρητώς, με τη διάταξη αυτή, ως δυνάμενες να προσβληθούν. Τρίτον, με τις επίμαχες πράξεις περιορίστηκε η δυνατότητα υπερασπίσεως των προσφευγουσών στο πλαίσιο ερευνών σχετικών με παραβάσεις του ανταγωνισμού ενώπιον άλλων δικαιοδοτικών οργάνων. Τέλος, τέταρτον, η απόφαση λήψεως αντιγράφων διαφόρων ψηφιακών αρχείων και του σκληρού δίσκου του υπολογιστή του C παρήγαγε έννομα αποτελέσματα, καθώς τα συγκεκριμένα ψηφιακά μέσα περιείχαν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως ηλεκτρονικές επιστολές, διευθύνσεις κ.λπ., τα οποία προστατεύονται από το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και από το απόρρητο της αλληλογραφίας.

119 Επισημαίνεται καταρχάς ότι οι επίμαχες πράξεις αποτελούν ενδιάμεσα μέτρα, τα οποία έχουν ως αποκλειστικό σκοπό την προετοιμασία της τελικής αποφάσεως της Επιτροπής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ. Δυνάμει των πράξεων αυτών, η Επιτροπή έλαβε αντίγραφα ορισμένων ψηφιακών αρχείων που εντόπισε κατά τον επιτόπιο έλεγχο και διευκρινίσεις σχετικά με έγγραφα που επίσης εντόπισε κατά τον επιτόπιο έλεγχο, προκειμένου να ελέγξει το υποστατό και την έκταση

ορισμένης πραγματικής και νομικής καταστάσεως, για την οποία διαθέτει ήδη πληροφορίες, δηλαδή για την εικαζόμενη σύμπραξη, προκειμένου να προετοιμάσει τυχόν τελική απόφασή της επί της καταστάσεως αυτής.

120 Περαιτέρω, από το άρθρο 20, παράγραφος 2, στοιχεία γ′ και ε′, του κανονισμού 1/2003 προκύπτει ότι τόσο η υπό οποιαδήποτε μορφή λήψη αντιγράφων ή αποσπασμάτων επαγγελματικών εγγράφων οποιασδήποτε μορφής της από την επιχείρηση που υπόκειται σε έλεγχο δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού όσο και το αίτημα προς εργαζομένους ή εκπροσώπους της επιχειρήσεως αυτής να παράσχουν, βάσει του σκοπού και του αντικειμένου του ελέγχου, διευκρινίσεις σχετικά με τα έγγραφα αυτά, αποτελούν εκτελεστικά μέτρα της αποφάσεως με την οποία διατάσσεται η διενέργεια ελέγχου. Η ίδια η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου προβλέπει ότι η Nexans France οφείλει να επιτρέψει στους ελεγκτές να λάβουν αντίγραφα των εν λόγω επαγγελματικών εγγράφων και να παράσχει επιτόπου «διευκρινίσεις σχετικά με το αντικείμενο και τον σκοπό του ελέγχου» (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω).

121 Όπως ορθώς προβάλλει η Επιτροπή, ο έλεγχος που διενεργείται δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 συνεπάγεται την εξέταση εγγράφων και, ενδεχομένως, τη λήψη αντιγράφων, καθώς και, ενδεχομένως, την υποβολή ερωτήσεων σε εργαζομένους ή εκπροσώπους των οικείων επιχειρήσεων σχετικά με το αντικείμενο και τον σκοπό του επιτόπιου ελέγχου. Πάντως, η υποχρέωση των επιχειρήσεων αυτών να επιτρέψουν στη μεν Επιτροπή τη λήψη αντιγράφων από τα εν λόγω έγγραφα στους δε εργαζομένους τους και εκπροσώπους τους να παράσχουν τις ζητούμενες διευκρινίσεις απορρέει από την απόφαση με την οποία διατάσσεται η διενέργεια ελέγχου και όχι από άλλη, χωριστή πράξη που λαμβάνεται κατά τον επιτόπιο έλεγχο.

122 Από τη σύγκριση του άρθρου 18, παράγραφος 3, και του άρθρου 20, παράγραφος 2, στοιχεία γ′ και ε′, του κανονισμού 1/2003 συνάγεται επίσης ότι η λήψη αντιγράφων από έγγραφα και τα αιτήματα παροχής διευκρινίσεων κατά τη διάρκεια των επιτόπιων ελέγχων αποτελούν μέτρα εκτελεστικά της αποφάσεως με την οποία διατάσσεται η διενέργεια ελέγχου.

123 Συγκεκριμένα, πρώτον, κατά το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003, οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών που απευθύνονται στις επιχειρήσεις δυνάμει της διατάξεως αυτής μπορούν να προσβληθούν αυτοτελώς με προσφυγή. Αντιθέτως, δεν υπάρχει στον κανονισμό 1/2003 καμία πρόβλεψη σχετικά με τις διευκρινίσεις που ζητούνται και για τη λήψη αντιγράφων κατά τους επιτόπιους ελέγχους.

124 Δεύτερον, όπως προκύπτει από το άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή δύναται, βάσει των διατάξεων αυτών, να ζητήσει από επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων να παράσχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες. Αντιθέτως, δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 2, στοιχείο ε′, του εν λόγω κανονισμού, μπορεί να ζητήσει διευκρινίσεις μόνο για περιστατικά ή έγγραφα σχετικά με το αντικείμενο και τον σκοπό του επιτόπιου ελέγχου.

125 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η λήψη αντιγράφου και η υποβολή ερωτήσεως κατά τον επιτόπιο έλεγχο δεν αποτελούν αποσπαστές πράξεις σε σχέση με την απόφαση με την οποία διατάχθηκε ο επιτόπιος έλεγχος, αλλά εκτελεστικές της αποφάσεως αυτής πράξεις.

126 Τέλος, σημειωτέον ότι, όπως προβάλλει η Επιτροπή, για να επιβληθούν στις προσφεύγουσες κυρώσεις σε περίπτωση αρνήσεώς τους να της επιτρέψουν τη λήψη αντιγράφων από τα εν λόγω έγγραφα και να παράσχουν πλήρεις απαντήσεις στα ερωτήματα των ελεγκτών προς τον C, απαιτούνταν απόφαση δυνάμει του άρθρου 23, παράγραφος 1, στοιχεία γ′ και δ′, του κανονισμού 1/2003. Η απόφαση αυτή, η οποία διαφέρει από την απόφαση περί διενέργειας ελέγχου, καθώς και από την τελική απόφαση που εκδίδεται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, θα μπορούσε να προσβληθεί με προσφυγή, στο πλαίσιο της οποίας το Γενικό Δικαστήριο θα εξέταζε αν η λήψη αντιγράφων των

οικείων εγγράφων, καθώς και η παροχή των ζητούμενων από την Επιτροπή διευκρινίσεων θίγουν τα θεμελιώδη δικαιώματα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και άμυνας, όπως διατείνονται οι προσφεύγουσες.

127 Προς στήριξη της θέσεώς τους, ότι οι επίμαχες πράξεις παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντά τους, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική κατάστασή τους, και, επικουρικώς, ότι με τις πράξεις αυτές περατώνεται μια ειδική διαδικασία, χωριστή από αυτή με την οποία η Επιτροπή αποφασίζει επί της ουσίας, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας στη σκέψη 116 ανωτέρω νομολογίας, οι προσφεύγουσες επικαλούνται την απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1982, 155/79, AM & S Europe κατά Επιτροπής (Συλλογή 1982, σ. 1575), και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, T-125/03 και T-253/03, Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής (Συλλογή 2007, σ. II-3523).

128 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγουσες στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι προαναφερθείσες στην προηγούμενη σκέψη αποφάσεις είχαν προβάλει ενώπιον της Επιτροπής ότι ορισμένα από τα έγγραφα που τους είχαν ζητηθεί στο πλαίσιο ή κατόπιν επιτόπιου ελέγχου δυνάμει του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων [81 ΕΚ] και [82 ΕΚ] (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), καλύπτονταν από το απόρρητο της επικοινωνίας μεταξύ δικηγόρων και πελατών. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο δικαστής αποφάνθηκε ότι η απόφαση με την οποία η Επιτροπή απορρίπτει την αίτηση αυτή αναπτύσσει έννομα αποτελέσματα έναντι αυτής της επιχειρήσεως, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική της θέση, καθώς στερεί το ευεργέτημα της προστασίας που προβλέπει το κοινοτικό δίκαιο και έχει οριστικό χαρακτήρα και είναι ανεξάρτητη από την τελική απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού (απόφαση Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής, σκέψη 127 ανωτέρω, σκέψη 46· βλ. επίσης, συναφώς, απόφαση AM & S Europe κατά Επιτροπής, σκέψη 127 ανωτέρω, σκέψεις 27 και 29 έως 32).

129 Οι προσφεύγουσες, πάντως, δεν προέβαλαν, κατά την έκδοση των επίμαχων πράξεων, ότι τα έγγραφα από τα οποία η Επιτροπή έλαβε αντίγραφα ή οι πληροφορίες που περιήλθαν σε αυτήν δυνάμει των πράξεων αυτών προστατεύονται από το δίκαιο της Ένωσης όπως προστατεύεται το απόρρητο της επικοινωνίας μεταξύ δικηγόρων και πελατών. Επομένως, η απόφαση της Επιτροπής να λάβει αντίγραφα των εγγράφων αυτών και να ζητήσει από τις προσφεύγουσες πληροφοριακά στοιχεία δεν στερεί από τις προσφεύγουσες το ευεργέτημα της προστασίας αυτής.

130 Συγκεκριμένα, όσον αφορά τα έγγραφα από τα οποία ελήφθησαν αντίγραφα κατά τον έλεγχο, υπενθυμίζεται ότι οι προσφεύγουσες διατήρησαν τα πρωτότυπα, σε φυσική ή ηλεκτρονική μορφή, και είναι σε θέση να γνωρίζουν τη φύση και το περιεχόμενο των εγγράφων αυτών. Παρά ταύτα, οι προσφεύγουσες δεν ανέφεραν ποια συγκεκριμένα έγγραφα ή τμήματα αυτών προστατεύονται από το δίκαιο της Ένωσης. Οι προσφεύγουσες απλώς διατείνονται ότι η Επιτροπή δεν είχε το δικαίωμα να λάβει αντίγραφα από τα έγγραφα αυτά, προκειμένου να τα εξετάσει σε μεταγενέστερο χρόνο στα γραφεία της. Κατά τις προσφεύγουσες, τα έγγραφα αυτά έπρεπε να εξεταστούν στις εγκαταστάσεις της Nexans France, η δε Επιτροπή έπρεπε να λάβει αντίγραφα μόνον από τα σχετικά με την έρευνα έγγραφα. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι προσφεύγουσες δεν προσάπτουν στην Επιτροπή ότι συμβουλεύθηκε ή έλαβε αντίγραφα από συγκεκριμένα έγγραφα, υποκείμενα σε προστασία, αλλά ότι τα εξέτασε στα γραφεία της, αντί στις εγκαταστάσεις της Nexans, και ότι διατήρησε τα αντίγραφα αυτά έως την εξέτασή τους.

131 Όσον αφορά τις ερωτήσεις που υποβλήθηκαν στον C κατά τον επιτόπιο έλεγχο, από τη δικογραφία προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες, συνοδευόμενες από τους δικηγόρους τους, δεν αντιτάχθηκαν στην παροχή διευκρινίσεων στην Επιτροπή. Συνεπώς, όταν διατυπώθηκαν οι ερωτήσεις αυτές, η Επιτροπή δεν ήταν δυνατόν να λάβει απόφαση με την οποία να στερεί από τις προσφεύγουσες το ευεργέτημα προστασίας προβλεπόμενης από το δίκαιο της Ένωσης.

132 Από τα προκτεθέντα προκύπτει ότι οι επίμαχες πράξεις δεν μπορούν να προσβληθούν με προσφυγή. Η νομιμότητά τους θα μπορούσε να εξεταστεί, πέραν του πλαισίου της προαναφερθείσας στη σκέψη 126 ανωτέρω προσφυγής ακυρώσεως κατά αποφάσεως περί επιβολής κυρώσεως, στο πλαίσιο ενδεχόμενης προσφυγής κατά της τελικής αποφάσεως που εκδίδει η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ. Συγκεκριμένα, ο δικαστικός έλεγχος των συνθηκών υπό τις οποίες διεξήχθη ο έλεγχος πραγματοποιείται στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως που ασκείται, ενδεχομένως, κατά της τελικής αποφάσεως την οποία εκδίδει η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν της διατάξεως αυτής (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Απριλίου 1999, T-305/94 έως T-307/94, T-313/94 έως T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 και T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-931, σκέψεις 413 και 414).

133 Εξάλλου, οι προσφεύγουσες, εφόσον φρονούν ότι είναι παράνομες οι πράξεις δυνάμει των οποίων η Επιτροπή έλαβε αντίγραφα από διάφορα ψηφιακά αρχεία και από τον σκληρό δίσκο του υπολογιστή του C, προκειμένου να τα εξετάσει σε μεταγενέστερο χρόνο στα γραφεία της, και ζήτησε από αυτόν διευκρινίσεις όσον αφορά έγγραφα που εντοπίστηκαν κατά τον επιτόπιο έλεγχο, μπορούν να ασκήσουν κατά της Επιτροπής αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης. Η αγωγή αυτή δεν εμπίπτει στο σύστημα ελέγχου της νομιμότητας των κοινοτικών πράξεων που έχουν υποχρεωτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του ενδιαφερομένου, αλλά μπορεί να ασκηθεί εφόσον αυτός έχει υποστεί ζημία λόγω παράνομης συμπεριφοράς θεσμικού οργάνου (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2006, C-131/03 P, Reynolds Tobacco κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-7795, σκέψεις 82 και 83).

134 Επομένως, τα αιτήματα ακυρώσεως των επίμαχων πράξεων πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα.

3. *Επί του τέταρτου, του πέμπτου, του έκτου και του έβδομου αιτήματος*

135 Όπως επισημαίνουν οι προσφεύγουσες, με το τέταρτο, το πέμπτο, το έκτο και το έβδομο αίτημά τους ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί των ενδεχόμενων συνεπειών της ακυρώσεως της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου και των επίμαχων πράξεων.

136 Επομένως, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να εκδώσει αναγνωριστική απόφαση σχετικά με τις συνέπειες της ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, διατάσσοντας παράλληλα την Επιτροπή να την εκτελέσει. Δεδομένου, όμως, ότι, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας που ασκεί κατά το άρθρο 230 ΕΚ, το Γενικό Δικαστήριο δεν έχει αρμοδιότητα να εκδίδει αναγνωριστικές αποφάσεις (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2003, C-224/03, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-14751, σκέψεις 20 έως 22) ή διαταγές, έστω και αν αυτές αφορούν τον τρόπο εκτελέσεως των αποφάσεών του (διάταξη του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 1995, C-199/94 P και C-200/94 P, Pevasa και Inpesca κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-3709, σκέψη 24), το αίτημα της προσφεύγουσας κρίνεται ως προδήλως απαράδεκτο (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Φεβρουαρίου 2009, T-145/06, Omya κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. II-145, σκέψη 23).

137 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου είναι ακυρωτέα κατά το μέτρο που αφορά άλλα ηλεκτρικά καλώδια και συναφή υλικά, πέραν των υποβρύχιων και των υπόγειων ηλεκτρικών καλωδίων. Η προσφυγή είναι κατά τα λοιπά απορριπτέα.

Επί των δικαστικών εξόδων

138 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή για εξαιρετικούς λόγους.

139 Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν κατ' ουσίαν, φέρουν, εκτός των δικαστικών εξόδων τους, το ήμισυ των εξόδων της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση C(2009) 92/1 της Επιτροπής, της 9ης Ιανουαρίου 2009, με την οποία διατάσσεται η διενέργεια ελέγχου στη Nexans SA, καθώς και σε όλες τις επιχειρήσεις που αυτή ελέγχει ευθέως ή εμμέσως, περιλαμβανομένης της Nexans France SAS, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ], κατά το μέρος που αφορά άλλα ηλεκτρικά καλώδια και συναφή υλικά πέραν των υποβρύχιων και υπόγειων ηλεκτρικών καλωδίων υψηλής τάσης και των συναφών υλικών.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Οι Nexans και Nexans France φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και το ήμισυ των εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

4) Η Επιτροπή φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων της.

Truchot Martins Ribeiro Kanninen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Νοεμβρίου 2012.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 2

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 5

Σκεπτικό 6

1. Επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου 7

Επί του πρώτου σκέλους, σχετικά με το γεγονός ότι η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου αφορά υπερβολικά μεγάλο αριθμό προϊόντων, χωρίς να τα προσδιορίζει με σαφήνεια 7

Εισαγωγικές παρατηρήσεις 8

Επί της πρώτης αιτιάσεως, σχετικά με ασάφεια της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου όσον αφορά τον προσδιορισμό των προϊόντων ως προς τα οποία διεξάγεται η έρευνα 9

Επί της δεύτερης αιτιάσεως, ότι η Επιτροπή διέθετε αρκούντως σοβαρές ενδείξεις που να δικαιολογούν υπόνοιες ότι συντρέχει παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού μόνο στον κλάδο των υποβρύχιων καλωδίων υψηλής τάσης 11

Επί του δεύτερου σκέλους, σχετικά με το υπερβολικά ευρύ γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως περί διενέργειας ελέγχου 16

2. Επί των αιτημάτων ακυρώσεως των επίμαχων πράξεων 17

Επί του παραδεκτού 17

Επί του παραδεκτού της συνημμένης στο υπόμνημα απαντήσεως νομικής γνωμοδοτήσεως 17

— Επί της πρώτης ενστάσεως απαραδέκτου, η οποία στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 5, παράγραφοι 3 και 7, των οδηγιών προς τον Γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου 18

— Επί της δεύτερης ενστάσεως απαραδέκτου, σύμφωνα με την οποία η επίμαχη γνωμοδότηση δεν στηρίζει επιχειρήματα που προβάλλονται ρητώς με το υπόμνημα απαντήσεως και περιέχει διευκρινίσεις οι οποίες δεν περιλαμβάνονται σε αυτό 19

Επί του παραδεκτού των αιτημάτων ακυρώσεως των επίμαχων πράξεων 20

3. Επί του τέταρτου, του πέμπτου, του έκτου και του έβδομου αιτήματος 23

Επί των δικαστικών εξόδων 23